

การพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ ด้วยงานลงทองลายไทย สำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

*Development Moe-Hoam Fabric of Phrae Province
by Gold Painting for Home Textile to commercial*

อชชา หัตถยานานนท์
บุษรา สร้อยระย้า
ประพาฬกรณ์ ธีรมงคล
นิตยา วันโสภา

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณรายจ่าย

ประจำปีงบประมาณ 2559

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

Development Moe-Hoam Fabric of Phrae Province by
Gold Painting for Home Textile to commercial

อชชา ทัทยานานนท์
บุษรา สร้อยระย้า
ประพาฬภรณ์ อีรมงคล
นิตยา วันโสภา

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณเงินรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อออกแบบลวดลายไทยด้วยการลงทองลายไทยบนผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ 2) เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่สำหรับงานเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์จากผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่สำหรับงานเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบร่างลายไทย ลวดลายเครือเถาซึ่งเป็นลวดลายเฉพาะและเป็นเอกลักษณ์ของภาคเหนือ 2) แบบร่างผลิตภัณฑ์ จำนวน 10 ต้นแบบ 3) ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์จากผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ จำนวน 10 ต้นแบบ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ผ้าคาดโต๊ะ ผ้าคาดเตียง ผ้าคลุมโซฟา ภาพฝาผนัง ปлокหมอนอิง ผ้า màn ก่องกระดาษทิชชู โคมไฟ ผ้าอเนกประสงค์ และ ถังขยะโซฟา และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้ใช้บริการ และผู้ผลิตผ้าม่อฮ่อม จำนวน 50 คน วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ สรุปผลในรูปแบบตาราง และการเขียนเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า การออกแบบลวดลายไทยที่มีเอกลักษณ์ ตามสถานที่สำคัญต่างๆ ของจังหวัดแพร่ คือ ลวดเครือเถา ซึ่งเป็นลายที่เอกลักษณ์และเป็นลายดั้งเดิม นำมาดัดทอนและออกแบบบนผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ คณะผู้วิจัยได้ทำการตกแต่งภายในของห้องพัก โดยใช้ผ้าม่อฮ่อมมาเขียนลงทองลายไทย บริเวณชุดรับแขก โดยใช้ผ้าม่อฮ่อมมาเขียนลงทองลายไทย และตัดเย็บผลิตภัณฑ์ประเภทเคหะสิ่งทอ จากนั้นจึงสอบถามความพึงพอใจของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้ใช้บริการ และผู้ผลิตผ้าม่อฮ่อม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุระหว่าง 46 ปีขึ้นไป โดยมากเป็นผู้ประกอบการ/เจ้าของธุรกิจ และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ตั้งแต่ 30,001 ขึ้นไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ในทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.74 ส่วนด้านความสามารถในการดึงดูดความสนใจได้ดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 4.88 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีความเป็นไปได้ทางการตลาด ค่าเฉลี่ย 4.84 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด การออกแบบช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ต่อผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ค่าเฉลี่ย 4.76 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ลวดลายมีความเหมาะสม ประณีต สวยงาม เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย เพิ่มคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าม่อฮ่อม มีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ภาพรวมของการใช้ประโยชน์ผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ ค่าเฉลี่ย 4.72 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ประยุกต์เอกลักษณ์ของศิลปะในจังหวัดแพร่ให้เข้ากับการใช้งานในงานเคหะสิ่งทอค่าเฉลี่ย 4.68 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถช่วยส่งเสริมทางการท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ได้อีกทางหนึ่งค่าเฉลี่ย 4.62 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : พัฒนา ม่อฮ่อม เคหะสิ่งทอ ลงทอง ลายไทย พาณิชย

ABSTRACT

This research is Development Moa-Hoam Fabric of Phrae Province by Gold Painting for Home Textile to commercial. The purpose of this research were 1) to design Thai pattern by Gold Painting for Home Textile to commercial for Moa-Hoam Fabric of Phrae Province. 2) to produce Moa-Hoam Fabric of Phrae Province products for Home Textile to commercial and 3) to assessment the consumers satisfaction towards development Moa-Hoam Fabric of Phrae Province by Gold Painting for Home Textile to commercial. The research instruments used to collect data: 1) a draft design of Thai pattern (Decorative moldings, a specific pattern on the North of Thailand) 2) a draft product design 10 prototypes 3) to produce 10 prototypes as table cloth, a sofa cover, Wall picture, cushion, curtain, tissue box, lamp, versatile fabric and trash 4) Questionnaire of consumers satisfaction towards Development Moa-Hoam Fabric of Phrae Province by Gold Painting for Home Textile to commercial of 50 people; Moa-Hoam Fabric sellers and manufacturers, Hotel Entrepreneur, Tourists and those interested in Moa-Hoam Fabric of Phrae Province by Gold Painting for Home Textile to commercial. The evaluation data was analyzed by using SPSS program in frequency, mean and percentage. All in conclusion as table and descriptive

The research showed that the design pattern that is unique to Thailand. According landmarks Phrae is wire moldings, a striped pattern that is unique and original. The cutbacks on product design and textiles. The researchers made the interior of the room. Using fabric Moa Hoam write down gold striped Thailand. Living area Using fabric Moa-Hoam Fabric painted down gold striped Thailand and sewing products. Then, Asking the satisfaction of Moa-Hoam Fabric sellers and manufacturers, Hotel Entrepreneur, Tourists and those interested were found that mostly respondents were male, aged 46 years up, and over by many as Hotel entrepreneurs, a Bachelor's degree with a monthly income of up to 30,001. The respondents were satisfied with development Moa-Hoam Fabric of Phrae Province by Gold Painting for Home Textile to commercial terms at the most an average of 4.74. In the part of the ability to attract is well in average maximum 4.88. It is about of possible market average satisfaction was 4.84 at the most. Moreover, The design enhances for the Moa Hoam fabric promotional image was 4.76 at the most. Exquisite designs are appropriate for the utility to add value to their products (Moa Hoam fabric) was 4.72 at the most and also the commercial customer satisfaction is at the highest level. Application of unique art in Phrae to use in textiles was 4.68, the average customer satisfaction is at the highest level. And to help promote tourism in the province to the other one, the average satisfaction was 4.62 in the highest level.

Keywords : Development Moa-Hoam Home Textile Gold Painting Commercial

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ สามารถดำเนินการสำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความกรุณาของสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติที่ได้ให้ความเห็นชอบสนับสนุนให้ผ่านการประเมินข้อเสนอวิจัย ทำให้คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559

คณะผู้วิจัย ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มอบโอกาสและทุนสนับสนุน การวิจัยนี้ แก่คณะผู้วิจัย บุคลากรทุกท่านในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดการทำวิจัย

คณะผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำให้การทำวิจัยนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ อาทิ ครูปรีชา ศิริพันธ์ ข้าราชการบำนาญ ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ ซึ่งมีประสบการณ์มานานกว่า 40 ปี ที่คอยชี้แนะและช่วยเหลือ ด้านการออกแบบมาโดยตลอด โรงแรมเฮือนนาบูติก โฮเต็ล (Huern na na Boutique Hotel) จังหวัดแพร่ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและสละเวลาในการสอบถามเป็นอย่างดี ตลอดจนขอขอบคุณผู้ที่มีความช่วยเหลือ ความร่วมมือ และให้ความอนุเคราะห์ทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้

ที่ขาดไม่ได้ขอขอบคุณทีมผู้ร่วมวิจัยทุกท่านที่มุ่งมั่นทุ่มเทแรงใจ แรงกำลัง ความสามารถ และคอยร่วมแก้ไขทุกปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างทำการวิจัยอย่างตั้งใจและเต็มกำลังความสามารถ จนสามารถจัดทำเป็นผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ท้ายสุดคุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้เป็นแนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ และใช้ประโยชน์จากงานวิจัยนี้เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งของผ้าพื้นเมือง และกลุ่มชุมชนผู้ผลิตผ้าม่อฮ่อม ไม่ให้สูญหายตามกาลเวลา ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจด้านผ้าและการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมในภาพรวมอีกด้วย โดยผลของการวิจัยนี้อาจเป็นแนวคิดเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่ให้กับชุมชนได้อีกทางหนึ่งด้วย

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ขออุทิศแก่คณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ บิดา มารดา ที่เคารพรักยิ่ง ทีมวิจัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

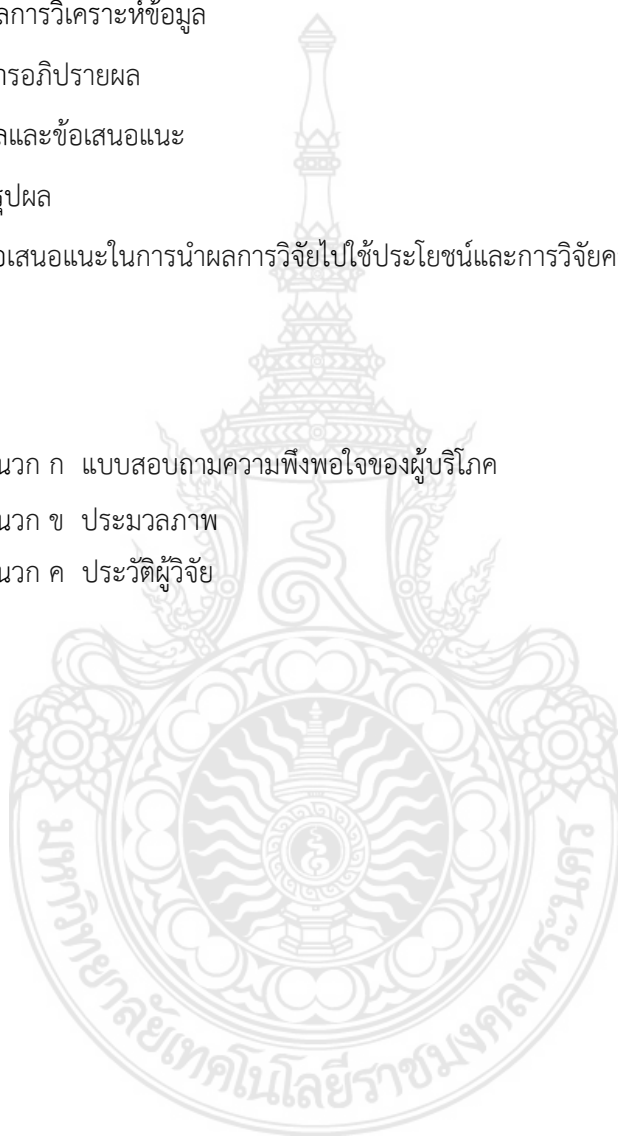
คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภูมิ	ช
สารบัญภาพ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์	5
2.2 ผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ	10
2.3 ผ้าทอพื้นเมืองจังหวัดแพร่	10
2.4 การพัฒนาผลิตภัณฑ์	17
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 วิธีดำเนินการวิจัย	22
3.2 วิธีกร	22
3.3 การรวบรวมข้อมูล	43
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	43
3.5 สถานที่ทำการวิจัย	43

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ออกแบบลดความเสียหายจากการลงทองลายไทยบนผ้าไหมฮ่อมจังหวัดแพร่	44
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
4.3 การอภิปรายผล	51
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผล	52
5.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์และการวิจัยครั้งต่อไป	54
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค	
ภาคผนวก ข ประมวลภาพ	
ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
4.1	เพศของผู้บริโภค	47
4.2	อายุของผู้บริโภค	48
4.3	อาชีพของผู้บริโภค	48
4.4	รายได้ของผู้บริโภค	49
4.5	ระดับการศึกษาของผู้บริโภค	49
4.6	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาผ้าอ้อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลง ทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์	50

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

3.1 กระบวนการดำเนินงานวิจัย

หน้า

21

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ผ้าม่อฮ่อม	13
2.2 หมูบ้านทุ่งโฮ้ง	16
3.1 โรงแรมภูมิไทย การ์เด็น	23
3.2 โรงแรมแม่ยมพาเลซ	23
3.3 โรงแรมเฮือน นานา	24
3.4 วัดความกว้างของเตียงเพื่อทำที่คาดเตียง	25
3.5 วัดผนังเพื่อทำภาพติดหัวเตียง	25
3.6 วัดพื้นที่ผนังห้อง พักพิงและหมอนอิง	26
3.7 วัดขนาดและตรวจสอบการเกาะเกี่ยวเพื่อทำผลิตภัณฑ์ผ้ามา่าน	26
3.8 วัดขนาดถึงขยະเพื่อทำผลิตภัณฑ์ผ้าครอบถึงขยະ	26
3.9 วัดขนาดถุงและกล่องทึชชู่เพื่อใช้ทำผลิตภัณฑ์ถุงอเนกประสงค์และกล่องทึชชู่	27
3.10 วัดขนาดโคมไฟและโต๊ะเพื่อใช้ทำผลิตภัณฑ์โคมไฟและผ้าคาดโต๊ะ	27
3.11 แบบร่างการออกแบบผลิตภัณฑ์ภาพฝาผนังรูปแจกันและรูปช้าง	28
3.12 แบบร่างการออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้ามา่าน	28
3.13 แบบร่างผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมถึงขยະ	29
3.14 แบบร่างผลิตภัณฑ์ถุงผ้าอเนกประสงค์	29
3.15 แบบร่างผลิตภัณฑ์กล่องกระดาษทึชชู่	30
3.16 แบบร่างผลิตภัณฑ์ผ้าคาดโต๊ะ	30
3.17 แบบร่างผลิตภัณฑ์โคมไฟ	31
3.18 แบบร่างผลิตภัณฑ์ผ้าผ้าคาดเตียง	31
3.19 แบบร่างผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมโซฟา	32
3.20 แบบร่างผลิตภัณฑ์ปลอกหมอนอิง	32
3.21 แบบร่างห้องพักแบบ ดีลักซ์	33
3.22 แบบร่างมูมนั่งเล่นภายในห้องพักแบบ ดีลักซ์	33
3.23 แบบร่างห้องพักแบบ เอ็มไพร์	34
3.24 แบบร่างมูมห้องรับแขกภายในห้องพักแบบ เอ็มไพร์ สวีท	34

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
3.25	35
3.26	35
3.27	36
3.28	37
3.29	38
3.30	39
3.31	39
3.32	40
3.33	41
3.34	41
3.35	42
3.36	42
4.1	44
4.2	45
4.3	45
4.4	46
4.5	46
4.6	47

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่เกิดขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จากลาวพวนอพยพไปอยู่ที่อำเภอเมืองแพร่ แล้วได้เย็บเสื้อผ้าฝ้ายย้อมสีครามดาออกจำหน่ายแก่คนงานและลูกจ้างทั่วไปจนได้รับความนิยมกันแพร่หลาย จนคนทั่วไปเข้าใจกันว่าเป็นเสื้อที่ใส่กันตามประเพณีสำหรับชายชาวล้านนา (วิพุธ, มปป) หลังจากนั้นได้มีการพัฒนาต่อมาอย่างต่อเนื่องด้วยลักษณะเฉพาะของเนื้อผ้าและสีย้อมที่มีเอกลักษณ์ของภูมิปัญญาจนสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับเมืองแพร่จนถึงปัจจุบัน ด้วยคุณภาพความทนทานของเนื้อผ้า เนื้อผ้ามีน้ำหนักเบา ทำให้สวมใส่แล้วไม่ร้อน ดูแลรักษาง่ายและที่สำคัญราคาไม่แพงเกินไป

เสื้อผ้าม่อฮ่อมจึงเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งที่มีการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ เนื่องจากความต้องการของตลาดเปลี่ยนไปจากรูปแบบเดิม ๆ จึงต้องดัดแปลงให้เป็นสมัยนิยมมากขึ้น เช่น ตัดเย็บเป็นเสื้อเชิ้ต เสื้อคอพระราชทานซาฟารี เสื้อผ้าสำหรับเด็ก กระโปรง หรือจากกางเกงขาก๊วยก็ดัดแปลงให้เป็นรูปแบบตามสมัยนิยม หรือ เสื้อสตรี จากเสื้อคอกลมมีกระดุมผ่าหน้าก็เพิ่มรูปแบบเป็นทรงเข้ารูป คอจีน หรือทรงอื่น ๆ ตามที่ตลาดต้องการ เป็นต้น ทั้งนี้ การตัดเย็บก็ไม่ได้ติดยึดกับรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งขึ้นอยู่กับตลาดหรือยุคสมัย และมีการพัฒนาให้ทันสมัยขึ้นโดยนำงานศิลปะประดิษฐ์มาผสมผสานเข้าด้วย เช่น การปัก การสกรีนหรือเขียนลวดลายต่าง ๆ เป็นต้น ทิศทางผ้าม่อฮ่อมในอนาคตนั้น คาดว่าจะมีการผลิตผ้าม่อฮ่อมของจังหวัดแพร่ นอกจากจะเป็นการทำให้มีเสื้อผ้าและผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายแล้ว ยังเป็นการสร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ผ้าม่อฮ่อมของจังหวัดแพร่ ซึ่งย้อมด้วยสีครามจากธรรมชาติกลายเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งที่มีความนิยม ทั้งจากชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศในทวีปยุโรปและประเทศญี่ปุ่น (stchacha, 2551)

ดังนั้นหากได้มีการใส่เทคนิคและศิลปะทางการออกแบบด้วยลวดลายและสีแบบใหม่เพิ่มเติมไปบนผืนผ้าม่อฮ่อมที่เป็นสีพื้นเหล่านั้นด้วยการเพิ่มลวดลายที่ยังคงมีความเป็นไทยซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมทางภาคเหนือก็จะเป็นการผสมผสานระหว่างผืนผ้าม่อฮ่อมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ไทยที่นิยมอยู่แล้วให้ดูสวยงามโดดเด่น นำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สินค้าพรีเมียมที่เน้นคุณภาพ ความแปลกใหม่ทันสมัยและมีความแตกต่างไปจากสินค้าเดิม ซึ่งจะเป็นการยกระดับผ้าม่อฮ่อมให้เป็นสินค้าที่มีโอกาสขยายช่องทางการสร้างรายได้ให้กับผู้ผลิตผ้าในระดับครัวเรือนไปสู่ระดับท้องถิ่นและขยายเป็นระดับการผลิตภาคอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศต่อไป ซึ่งก็จะสอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศไทยในปัจจุบันที่กล่าวไว้ว่า ผลิตภัณฑ์สิ่งทอไทยไม่ได้เป็นเรื่องเฉพาะในครัวเรือนของแต่ละท้องถิ่นเท่านั้น แต่จะต้องส่งเสริมให้นำไปสู่ภาคการผลิตระดับอุตสาหกรรมต่อไปได้พร้อมเข้าสู่การแข่งขันในระดับ AEC และระดับโลกต่อไป ซึ่งจะสอดคล้องกับข้อมูลของสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ปี พ.ศ. 2556 การ

ส่งออกมีเป้าส่งออกประเภทสิ่งทอและผืนผ้าจะขยายตัว 4-5% จากปี 2555 ที่มีมูลค่าส่งออกรวม 7,318 ล้านบาทหรือสหรัฐ เนื่องจากยังมีความต้องการผ้าผืนเพื่อส่งออกภายในอาเซียนเพิ่มขึ้น

คณะผู้วิจัยจึงได้เห็นความสำคัญอย่างยิ่งของผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทผ้าม่อฮ่อมที่กำลังได้รับความนิยมโดยคาดว่าจะได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น ถ้าได้มีการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมให้สวยงาม ด้วยศิลปะแบบไทยและเทคนิคพิเศษด้วยการออกแบบให้มีความแตกต่างไปจากเดิมด้วยการเขียนลายทองและยังคงมีความเป็นเอกลักษณ์ไทยด้วยการนำผ้าม่อฮ่อมมาตกแต่งด้วยเทคนิคการลงทองด้วยลวดลายเครื่องเคลือบซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของภาคเหนือ ให้สามารถพัฒนาเป็นเครื่องใช้เฉพาะกลุ่มประเภทเคหะสิ่งทอสำหรับตกแต่งในกิจการของโรงแรม และสำนักงาน ได้มากมาย อาทิ ผ้าม่าน ผ้ามัดตกแต่งชุดรับแขก ห้องนอน หมอนอิง เป็นต้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อออกแบบลวดลายไทยด้วยการลงทองลายไทยบนผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่
- 1.2.2 เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่สำหรับงานเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์
- 1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์จากผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่สำหรับงานเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

13.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอจากผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยเพื่อทำเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบแบ่งเป็น 10 ผลิตภัณฑ์ คือ

- 13.1.1 ผ้าคาดโต๊ะ
- 13.1.2 ผ้าคาดเตียง
- 13.1.3 ผ้าคลุมโซฟา
- 13.1.4 ภาพฝาผนัง
- 13.1.5 ปลอกหมอนอิง
- 13.1.6 ผ้าม่าน
- 13.1.7 กล่องกระดาษทิชชู
- 13.1.8 โคมไฟ
- 13.1.9 ผ้าอเนกประสงค์
- 13.1.10 ถังขยะ

13.2 การลงทองลายไทยบนผ้าม่อฮ่อมเป็นการใช้สีอะคริลิกสีทองชนิดพิเศษสำหรับใช้กับวัสดุผ้า โดยเฉพาะ

13.3 ลายไทยที่นำมาใช้วาดลงบนผ้า เป็นลายเครือเถา ซึ่งแสดงออกถึงเอกลักษณ์ตามวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของทางภาคเหนือ

13.4 การศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย

13.4.1 กลุ่มผู้ผลิตผ้าม่อฮ่อม

13.4.2 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม

13.4.3 ผู้ใช้บริการ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

1.4.2 ได้องค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นและสร้างอัตลักษณ์ทางศิลปะด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

1.4.3 สร้างผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่และเป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยวแก่กลุ่มวิสาหกิจชุมชน

1.4.4 เพื่อเพิ่มรายได้และส่งเสริมให้เกิดอาชีพแก่กลุ่มช่างศิลป์ไทยและชุมชนที่ผลิตผ้าม่อฮ่อมในจังหวัดแพร่ สามารถจำหน่ายสินค้าได้ในราคาที่สูงขึ้นเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชนและประเทศ

1.4.5 ส่งเสริมกลุ่มชุมชนที่ผลิตผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ให้เกิดนวัตกรรมเชิงพาณิชย์และยกระดับผ้าม่อฮ่อม รวมทั้งผลิตภัณฑ์จากผ้าม่อฮ่อมให้เป็นที่ยอมรับในตลาดอาเซียน

1.4.6 เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปองค์ความรู้ที่ได้ไปต่อยอดงานวิจัย

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 พัฒนา (Development) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทีละเล็กทีละน้อย โดยผ่านลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ไปสู่ระดับที่สามารถขยายตัวขึ้น เติบโตขึ้น มีการปรับปรุงให้ดีขึ้น และเหมาะสมไปกว่าเดิม (ปฐมทัศน์, ม.ป.ป.)

1.5.2 ม่อฮ่อม (Moa-Hoam Fabric) เป็นคำในภาษาพื้นเมืองเหนือมาจากการรวมคำ 2 คำคือ คำว่า “ม้อ” และคำว่า “ฮ่อม” เข้าไว้ด้วยกัน โดยม้อเป็นภาชนะอย่างหนึ่งที่ใช้ในการบรรจุน้ำหรือของเหลวต่าง ๆ มีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ส่วนฮ่อมนั้นเป็นพืชล้มลุกชนิดหนึ่ง ที่ชาวบ้านนำเอาลำต้นและใบมาหมักในน้ำตามกรรมวิธีที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ จะให้น้ำเป็นสีกรมท่า และได้สีที่จะนำมาใช้ในการย้อมผ้าขาว ให้เป็นสีกรมท่าที่เรียกกันว่า “ผ้าหม้อฮ่อม”

1.5.3 เคหะสิ่งทอ (Home Textile) หมายถึง ของใช้ตกแต่งบ้านที่ทำจากสิ่งทอที่เป็นทั้งผ้าฝ้ายหรือเส้นใยต่างๆทั้งสิ้น ของใช้ตกแต่งบ้านจากผ้า นิยมใช้ตกแต่งในห้องนอน ห้องนั่งเล่น ห้องครัว เช่น ผ้าปูที่นอน หมอน ผ้าคลุมเตียง ผ้าม่าน โคมไฟ ผ้าปูโต๊ะ พรมตกแต่งผนัง พรมปูพื้น ที่รองแก้วรองจาน ฯลฯ เป็นต้น

1.5.4 ลงทอง (Gold painting) หมายถึง การใช้สีทองอันได้แก่สี อคริลิก เขียนลงบนผ้าโดยใช้พู่กันที่มีขนาดแตกต่างกัน เขียนหรือวาดลวดลายให้ออกมาตามจินตนาการหรือตามแบบความคิด

1.5.5 ลายไทย (Tradition Thai Art) หมายถึง เป็นลวดลายที่สืบเนื่องมาแต่ครั้งโบราณกาล นับตั้งแต่มนุษย์รู้จักใช้สีเขียนเป็นลวดลายลงบนร่างกายเพื่อให้เกิดความสวยงาม และน่าเกรงขามแก่ผู้พบเห็น รวมทั้งการเขียนลวดลายลงบนภาชนะดินเผา ศิลปะต่าง ๆ เหล่านี้ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเป็นมรดกตกทอดมาตามยุคสมัยจนถึงปัจจุบัน ศิลปะอันสวยงามนี้ เกิดขึ้นด้วยฝีมือและสติปัญญาอันชาญฉลาด โดยได้รับแรงบันดาลใจและอาศัยรูปทรงจากพืช พันธุ์ไม้ สรรพสัตว์ และสิ่งที่เป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ ใบไม้ หางไหล เปลวไฟ มาประดิษฐ์คิดดัดแปลงให้เป็นลวดลายต่าง ๆ จัดวางรูปจังหวะให้เป็นระเบียบกลมกลืนเป็นอันดี โดยล้อเลียนของจริงตามธรรมชาติก่อน แล้วค่อย ๆ หายไปกลายเป็นลวดลายและภาพที่เห็นกันอยู่ในปัจจุบัน (ภูเรศษ์, 2557)

1.5.6 พาณิชยกรรม (Commercial) หมายถึง การค้าขาย เศรษฐกิจ ตลอดจนทั้งการซื้อขายและแลกเปลี่ยนสินค้า การควบคุมและส่งเสริมเกี่ยวกับกิจการค้าและการประกันภัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อสืบค้นข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผ้าหม้อฮ่อม จังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์

2.1.1 การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ การออกแบบสิ่งของเครื่องใช้ เพื่อนำมาใช้สอยในชีวิตประจำวัน โดยเน้นการผลิตจำนวนมากในรูปสินค้า เพื่อให้ผ่านไปยังผู้บริโภค โดยที่รูปแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์จะเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคให้เกิดความต้องการจ่ายเงินเพื่อซื้อผลิตภัณฑ์นั้น ปัจจัยที่ควรพิจารณาในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วยความสัมพันธ์กับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เช่น ความทนทาน การใช้งานความสัมพันธ์กับวัสดุและกระบวนการผลิต เช่น เครื่องมือที่มีอยู่แล้ว ความสัมพันธ์กับความต้องการของผู้บริโภค ทั้งด้านเศรษฐกิจ และรสนิยมของบุคคล และการมีคุณค่าทางความงาม เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความร่วมสมัย ความประณีต

ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย การมีแรงบันดาลใจในการออกแบบ โดยมักตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้ทำการศึกษา ค้นคว้ามาก่อนแล้ว จากนั้นวางแผนในการจัดทำผลิตภัณฑ์ เช่น กำหนดชิ้นงานหรือกลุ่มผลิตภัณฑ์ โดยการร่างแบบผลิตภัณฑ์และกำหนดรายละเอียดของวัสดุที่ใช้คร่าว ๆ การคัดเลือกรูปแบบ และการกำหนดรายละเอียดที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม การทำงานออกแบบ สิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงคือ การกำหนดจุดประสงค์ที่ชัดเจนของงาน การสร้างสรรค์ลักษณะภายนอกเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าโดยเน้นการสื่อความหมาย จะดึงดูดความสนใจของผู้ที่พบเห็นให้เกิดความต้องการซื้อสินค้านั้น

2.1.1.1 หลักเบื้องต้นในการออกแบบตกแต่ง หลักการดำเนินงานและการวางแผน ขั้นตอนของการออกแบบควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของ ผลิตภัณฑ์และกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการใช้ผลิตภัณฑ์นั้นๆ ปัจจุบันผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายได้ดีต้องเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการออกแบบดี มีรูปร่างที่สวยงาม และมีการใช้งานที่ดี หลักเบื้องต้นในการออกแบบตกแต่ง (วรพงศ์, 2539)

1) เส้น เป็นส่วนประกอบพื้นฐาน ทำให้เกิดรูปทรง รูปร่าง ลักษณะของเส้น แต่แต่ละลักษณะจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกัน

2) รูปทรง เกิดจากการนำเส้นมาต่อกัน การนำรูปทรงมาประกอบกันเป็นกลุ่มต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์และความขัดแย้งของรูปทรง

3) แสงเงา มีผลต่อกำหนดสีที่นำมาประกอบกัน

4) เนื้อที่และช่องไฟของการตกแต่ง

5) ผิวสัมผัส ทำให้เกิดความงามแตกต่างกันตามลักษณะของผิวสัมผัสนั้น เช่น ผิวสัมผัสหยาบ ขรุขระ ละเอียดย

6) ขนาดและสัดส่วน เป็นส่วนกำหนดความเหมาะสมตามหน้าที่การใช้งาน

2.1.1.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาจเป็นการพัฒนา จากผลิตภัณฑ์เดิมให้มีความแตกต่างหรือแปลกใหม่เพิ่มขึ้น หรือพัฒนาจากวัสดุอื่นให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ก็ได้การแข่งขันด้านการตลาดที่เป็นไปอย่างรุนแรงมากขึ้นทุกวัน ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้า การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค โดยเฉพาะพฤติกรรมการตัดสินใจ การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภคมีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของแต่ละบุคคล เช่น วัยรุ่นมักชอบสีสดใส รูปแบบทันสมัย ในขณะที่ผู้ที่มีอายุสูงขึ้นไปจะพิจารณาจากคุณภาพและความประณีตของผลิตภัณฑ์ การผลิตผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์เป็นสิ่งที่ผู้ผลิตต้องคาดหมายความต้องการของผู้บริโภคที่มีอยู่จำนวนมาก และต้องกำหนดลักษณะของผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

อัจฉราพร (2539) กล่าวว่า การผลิตสินค้าใดก็ตามสิ่งที่ควรกระทำคือการคาดหมายความต้องการของตลาดที่มีผู้บริโภคอยู่เป็นจำนวนมาก ถ้าตลาดของสินค้านั้นใหญ่มาก ความต้องการของผู้บริโภคก็จะแตกต่างกันมากตามไปด้วย ดังนั้นสิ่งที่ควรทำคือการกำหนดระดับของสินค้าโดยพิจารณาจากหน้าที่ (function) และสมรรถนะการใช้งาน (performance)

2.1.1.3 ส่วนประกอบสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1.3.1 จุด (Dot) คือ ทัศนธาตุที่เล็กที่สุด มีความกว้าง ความยาวและความหนาแน่นน้อยมาก จุดสามารถแสดงตำแหน่งได้เมื่อมีบริเวณว่างรอบรับ จุดเป็นต้นกำเนิดของทัศนธาตุอื่นๆ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรงและพื้นผิว ประโยชน์ของจุด คือ สามารถใช้จุดเพื่อกำหนดตำแหน่งจุดของสีที่อยู่ใกล้กันสามารถให้ผลในการผสมสี จุดสามารถเป็นเครื่องหมายได้ เช่น จุดในท้ายประโยคของภาษาอังกฤษ หมายถึง การสิ้นสุดของประโยค (Full Stop) จุดที่เรียงกันห่างๆเป็นระยะเท่ากันเรียกว่า เส้นประ หมายถึงการต่อเนื่อง (จุด, 2539)

2.1.1.3.2 เส้น (Line) เส้นในการออกแบบเครื่องประดับ หมายถึง เส้นที่มีความยาว ความกว้าง ความหนา ซึ่งมองเห็นด้วยตาเปล่า และมีเนื้อที่ เส้นมีหลายลักษณะ เช่น

1) เส้นตรง ซึ่งมีความกว้าง ความยาว และความราบเรียบ ถ้าจะเปรียบเทียบกับเสียงดนตรี เส้นตรงก็จะให้ ความเสมอต้นเสมอปลาย ไม่มีสูงต่ำ

2) เส้นคลื่น เป็นเส้นที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ไร้ความสนใจ เส้นโค้งให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว อ่อนโยน ไม้รู้จบสิ้น

3) เส้นประ ให้ความรู้สึกขาดเป็นช่วง หยุดชะงัก ไม่คงที่ เส้นมุมแหลม ให้ความรู้สึกแตกหัก เจ็บปวดรุนแรง

เส้นมีหลายลักษณะ แต่ละลักษณะจะให้อิทธิพลด้านความรู้สึกที่แตกต่างกัน เส้นที่ใช้เครื่องมือ เช่น ไม้บรรทัด จะให้ความรู้สึกตายตัว แข็งกระด้าง มั่นคง ไม่มี

ความรู้สึกอ่อนไหว จะต่างกับเส้นตรงที่เกิดขึ้นโดยใช้มือขีดอย่างอิสระ หรือเส้นตรงที่เกิดจากการใช้ฟู่กันเขียน มีน้ำหนักเข้ม เบา ไม่เหมือนกัน จะให้ความรู้สึกอ่อนไหว มีความรู้สึกมากกว่า การนำเส้นต่างๆ มาใช้ในการออกแบบเครื่องประดับ ต้องพิจารณาถึงโครงสร้างของส่วนรวมทั้งหมด และผู้ออกแบบจะต้องระบุให้ชัดเจนว่า จะใช้วัสดุอะไร เทคนิคของการผลิตสามารถช่วยให้เส้นมีการเคลื่อนไหว ได้แก่ เส้นลวด เส้นโลหะอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นเส้น หรือจะใช้วิธีการหล่อเข้าช่วยก็ได้ ก่อนนำเส้นมาใช้ จะต้องมีการออกแบบให้ชัดเจน อาจมีการทดลองออกแบบเส้นชนิดต่างๆ ไว้ก่อน และเลือกเส้นที่มีความเหมาะสมกับแบบใส่ลงไป เส้นเรขาคณิต เป็นเส้นที่ได้รับความนิยมนำมาใช้ในการออกแบบในปัจจุบันมาก เพราะให้ลักษณะรูปทรงที่เรียบง่าย แข็งแรง เส้นเรขาคณิต ได้แก่ เส้นโค้ง เส้นตรง ที่มาบรรจบกันเป็นรูปร่างสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม เป็นต้น

2.1.1.3.3 รูปร่าง รูปทรง และบริเวณว่าง (Shape, Form and Space)

รูปทรง และรูปร่าง เมื่อนำมาใช้ในการออกแบบเครื่องประดับ มีความหมายใกล้เคียงกันมาก ความหมายของรูปทรงคือ ส่วนรวมทั้งหมดของงานมีทั้งความกว้าง ยาว และสูง ส่วนบริเวณว่าง หมายถึง พื้นที่ว่างซึ่งสัมพันธ์อยู่กับรูปร่าง และรูปทรง รูปทรงที่ใช้ในงานออกแบบเครื่องประดับ มีทั้งรูปทรงที่เลียนแบบธรรมชาติ และรูปทรงเรขาคณิต รูปทรงที่นักออกแบบสร้างสรรค์ขึ้นเอง รูปทรงเลียนแบบธรรมชาติ เช่น รูปทรงคน รูปทรงสัตว์ รูปทรงพืช รูปทรงที่ได้จากการส่องกล้องจุลทรรศน์ รูปทรงเรขาคณิต เช่น รูปทรงกลม สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม และรูปทรงสร้างสรรค์ส่วนใหญ่จะเป็นรูปทรงนามธรรม (Abstract Form)

2.1.1.3.4 สี (Color) โดยทั่วไปแล้วสีจะสร้างความประทับใจต่อผู้พบเห็นได้

มากพอๆ กับการสร้างแบบการเลือกวัสดุ ตลอดจนความประณีต ในการทำงาน แต่สีเป็นสิ่งที่เรารู้สึกได้มาก สีที่ใช้ในเครื่องประดับ จะเป็นสีจากหิน เพชร พลอย โลหะ และวัสดุประเภทต่างๆ อย่างไรก็ตามหินที่เกิดขึ้นเองจากธรรมชาติย่อมมีค่ากว่าหิน หรือพลอยที่เกิดจากการสร้างขึ้น ทางวิทยาศาสตร์ การใช้สีในการทำเครื่องประดับจึงต่างกับการใช้สีทางการเขียนภาพ เพราะสีของงานเครื่องประดับ เป็นสีจากวัสดุซึ่งผสมผสานกันเองตามธรรมชาติ เป็นการตกลึกที่ยาวนาน อย่างไรก็ตาม ผู้ออกแบบควรจะต้องรู้เกี่ยวกับเรื่องของสีไว้บ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบต่อไป

1) ค่าของสี

สีแท้ (Hue) คือสีสดใสที่ยังไม่ได้ผ่านการผสมให้ความเข้มของสีเปลี่ยนไป เช่น สีเขียว สีแดง สีน้ำเงิน สีเหลือง สีส้ม

สีค่าอ่อน (Tint) คือสีที่ถูกผสมด้วยสีขาวหรือมีตัวละลายที่ทำให้สีอ่อนลง

ค่าสีแก่ (Shade) คือสีที่ถูกผสมด้วยสีดำและทำให้เข้มและแก่ขึ้น

สีค่าคล้ำ (Tone) คือสีที่ผสมด้วยสีเทาให้ค่าของสีคล้ำลง

2) การใช้สีให้กลมกลืนและตัดกัน

สีกลมกลืนกัน (Harmony) ได้แก่ การใช้สีที่คล้ายๆ กันมา รวมกลุ่มๆ ไว้ด้วยกันให้เหมาะสมกลมกลืน แต่ก็ต้องไม่ให้อึดอัดเกินไป ไม่น่าสนใจ

สีตัดกัน (Contrast) ได้แก่การใช้สีให้รู้สึกตัดกันสดใส การใช้ รวมกันควรคำนึงความเหมาะสมกลมกลืนกันที่จะไปกันได้ ไม่รู้สึกตัดกันรุนแรงจนดูน่าเกลียด

3) ความรู้สึกที่มีต่อสี

สีแดง (Red) ให้ความรู้สึกตื่นเต้น แสดงจุดเด่นอันน่าสนใจ สะดุดตา มีลักษณะเร้าความสนใจตลอดเวลาที่พบเห็น แต่ถ้าใช้สีแดงมากเกินไป ความรู้สึกจะเปลี่ยนเป็น วิตกกังวล สีแดงเข้ากับสีม่วง สีน้ำตาล สีดำ สีทอง สีเขียวเข้ม แต่อย่างไรก็ตาม ย่อมขึ้นอยู่กับปริมาณ การใช้สีให้เหมาะสมด้วย สำหรับเครื่องประดับแล้ว สีแดงจะได้แก่ ทับทิม พลอยสีแดง สีที่เข้ากันได้แก่ สีเงิน สีทอง สีดำ สีเขียว สีน้ำเงินเข้ม แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับรูปแบบเป็นสำคัญด้วย

สีดำ (Black) มีลักษณะสงบเยียบ อับทึบ น่ากลัว สง่า ถ้าอยู่ใน บริเวณกว้างๆ จะให้ความรู้สึกอ้างว้าง เยียบสงบ มากกว่า อยู่ในบริเวณแคบๆ สำหรับเครื่องประดับ ที่เป็นสีดำ ได้แก่ นิล หินประเภทข้าวตอกพระร่วง หรือหินอุกกาบาต เป็นต้น สีที่จะใช้ให้เข้ากับสีดำ เมื่อเป็นเครื่องประดับ ได้แก่ สีเงิน สีทอง เป็นต้น

สีเขียว (Green) มีลักษณะเป็นสีให้ความรู้สึกเย็น ให้ความรู้สึก เป็นกลาง สบายตา สดชื่น เป็นสีที่เข้ากับสีเทา สีน้ำตาล เป็นสีที่ตรงกันข้ามกับสีแดง เครื่องประดับที่เป็นสีเขียว ได้แก่ หินสีเขียวที่เรียก เขียวส่อง พลอยสีเขียว มรกต สีที่เข้ากับสีเขียวได้ดีเมื่อเป็น เครื่องประดับ ได้แก่ สีขาว สีเงิน สีดำ

สีน้ำเงิน (Blue) เป็นสีเย็น เมื่อมีความเข้มจัดจะให้ความรู้สึกเยือก เย็น สีสงบ เข้ากับ สีเขียว สีเหลือง สีน้ำตาล และกลมกลืนกับสีดำ เป็นสีที่อยู่ตรงข้ามกับสีส้ม เครื่องประดับที่เป็นสีน้ำเงิน ได้แก่ หินสีน้ำเงิน พลอยหินสีน้ำเงินที่เรียกว่า ไพลิน นับว่าเป็นหินที่มี ราคาแพง ชาวยุโรปใช้เป็นแหวนหมั้นราคาแพงมาก ถ้าได้รับการเจียรระโนอย่างดี

2.1.1.3.5 การสร้างความสมดุล (Balance) หมายถึง การจัดองค์ประกอบให้ สัมพันธ์กัน มีน้ำหนัก หรือความสมดุลกลมกลืนไปด้วยกัน ความสมดุลทำให้เกิดความกลมกลืน สวยงาม ความสมดุลพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะคือสมดุลซ้ายขวาเท่ากัน(Symmetry) และสมดุล ซ้ายขวาไม่เท่ากัน(Asymmetry) ความสมดุลซ้ายขวาเท่ากัน เป็นการสมดุลด้วยขนาด หรือรูปร่างที่ คล้ายกัน หรือการใช้สีที่มีความกลมกลืนกัน ส่วนลักษณะสมดุลซ้ายขวาไม่เท่ากันเป็นการสมดุลที่ แตกต่างกันด้านรูปทรงเนื้อที่สีแต่ดูแล้วรู้สึกกลมกลืน สมดุลกัน การออกแบบ 3 มิติเช่น เครื่องประดับ ถ้าออกแบบไม่สมดุลจะเห็นสีน้ำหนักเอียงไปข้างใดข้างหนึ่งได้อย่างชัดเจน วิธี แก้ปัญหาเรื่องความสมดุลในเครื่องประดับอาจจะแก้ปัญหาได้ดังนี้ 1. สมดุลด้วยรูปทรง แก้ปัญหา ให้ขนาดรูปทรงเท่ากัน 2. สมดุลด้วยสี แก้ปัญหาด้วยการใช้สีให้กลมกลืนกัน 3. สมดุลด้วย ลักษณะผิว ทำให้เกิดลักษณะผิวที่แตกต่างกันเล็กน้อย

2.1.1.3.6 การเลือกลักษณะผิว (Texture) คือส่วนที่มองเห็นได้รอบๆ รูปทรงหรือรูปร่างนั้นๆ ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะขรุขระ มัน หยาบ ด้าน โปรงใส ฯลฯ ลักษณะผิวให้ความรู้สึกต่อการพบเห็นอย่างยิ่ง ทำให้เกิดความรู้สึกอยากจับต้อง ลูบคลำ ลักษณะผิว จะให้ความรู้สึกตอบสนองต่างกัน ตามแต่ความรู้สึกของแต่ละบุคคลว่าจะตอบสนองไปในด้านใด อย่างไรก็ตาม ลักษณะผิวจึงมีความสำคัญต่อรูปทรงมาก ในด้านการสัมผัสลักษณะผิวมีส่วนช่วยในการออกแบบรูปทรงเป็นอย่างยิ่ง สิ่งของเครื่องใช้ตามบริเวณที่เป็นด้าม หรือที่จับถือ มักจะออกแบบให้ผิวขรุขระ จับถือกระชับมือ และถ้าสิ่งของนั้นเป็นเครื่องประดับ ลักษณะผิวจะต้องมีความกลมกลืนกับส่วนรวมทั้งหมดของรูปทรง ผิวจะเรียบ หรือขรุขระมักจะขึ้นกับแบบ และการไปกันได้หรือไม่กับวัสดุโดยส่วนรวม ตลอดจนสี และการนำไปใช้เป็นสำคัญด้วย

2.1.2 การออกแบบลวดลายผ้า เป็นการผสมผสานกัน ระหว่าง เทคนิคการผลิต และความคิดสร้างสรรค์ ให้ตรงกับ ความต้องการ ของผู้บริโภค การออกแบบสิ่งทอ เริ่มต้นจากการพิจารณาวัตถุประสงค์ อันได้แก่ เส้นใย เส้นด้าย ผ้า และการตกแต่ง การปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอน ต้องมีผู้เชี่ยวชาญแต่ละอย่างช่วยกัน แม้กระทั่ง การจัดจำหน่าย ก็ต้องมี ผู้ชำนาญ อยู่ด้วย เพื่อให้สิ่งทอนั้นๆ เป็นที่ต้องการ ของผู้บริโภค ผ้าแต่ละชนิด มีประโยชน์ใช้สอยแตกต่างกัน ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ ตาม วัตถุประสงค์ ที่จะนำไปใช้งาน การเลือกซื้อ และพิจารณาทั้ง คุณสมบัติของผ้า ความสวยงาม เหมาะสม กับประโยชน์ใช้สอย และกำลังซื้อ ลวดลายตกแต่ง นั้น โดยเนื้อแท้ ตัวของมันเองมิใช่วัสดุ แต่เป็นการตกแต่งวัสดุ ต้องการเนื้อที่ สำหรับตกแต่ง เลือกลักษณะของ ลวดลาย เช่น เส้นรูป บางทีก็รวมสีด้วย ทำให้น่าดู จัดวางอย่างมีระเบียบ เหมาะสม กับวัสดุ ที่ต้องการผลิต ในปัจจุบันแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1.2.1 ลวดลายที่เกิดจากสี การใช้สีทำ ลวดลาย บนผืนผ้า แม้จะเป็นสีขาว บนสีขาวยังเห็น ลวดลายได้ชัด หาก ลวดลาย นั้นหลุดไป ผ่าก็ยังคงเป็น ผืนผ้าอยู่ และใช้ประโยชน์ได้ เรียก ลวดลาย ประเภทนี้ว่า ลวดลายตกแต่ง (Decorative design) เกิดจากการย้อม และพิมพ์ พลิกแพลง แบบต่างๆ จึงปรากฏมีผ้านับพันชนิด จำหน่ายโดยทั่วไป

2.1.2.2 ลวดลายที่เกิดจากการขัดกันของเส้นด้าย ทำให้รูปแบบต่างกัน บนผิวผ้าหากดึงเอาเส้นด้าย ที่เป็นลวดลายออก ลายผ้า บริเวณนั้น เสื่อมสภาพไป ใช้ประโยชน์ไม่ได้ เรียกว่า ลวดลายโครงสร้าง (Structural) ซึ่งเกิดจาก การทอ การถักนิต หรือการทำ ผ้าลูกไม้ บางวิธี <http://www.thaitopwedding.com>, 2551

2.2 ผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ หมายถึง ของใช้ตกแต่งบ้านที่ทำจากสิ่งทอที่เป็นทั้งผ้าผืนหรือเส้นใยต่างๆทั้งสิ้น ของใช้ตกแต่งบ้านจากผ้า นิยมใช้ตกแต่งในห้องนอน ห้องนั่งเล่น ห้องครัว เช่นผ้าปูที่นอน หมอน ผ้าคลุมเตียง ผ้าม่าน โคมไฟ ผ้าปูโต๊ะ พรมตกแต่งผนัง พรมปูพื้น ที่รองแก้วรองจาน ฯลฯ เป็นต้น ส่วนสิ่งทอที่เป็นผ้าผืนได้แก่ ผ้าชนิดต่างๆ ได้แก่ ผ้าฝ้าย ผ้าไหมทอสีพื้น หรือลวดลาย

ต่างๆ เช่น ผ้ามัดหมี่ ผ้ายกดอก ผ้าลายน้ำไหล ผ้าบาติก ฯลฯ เป็นต้น เส้นใยที่นิยมนำมาทำเครื่องใช้ ตกแต่งบ้านได้แก่ ใยไหม ใยฝ้าย ไยกกล้วย ไยกก ปอ ป่าน ใยสับประรด ฯลฯ เป็นต้น ผู้เขียนได้ติดตามแนวโน้มความนิยมแฟชั่นสีและผ้าผืน (FASHION TREND 2007) สำหรับตกแต่งบ้าน ในปี พ.ศ. 2550 พบว่ามีการนำเอาผ้าสีน้ำเงินลักษณะคล้ายหม้อห้อมไปตัดเย็บตกแต่งห้องนอนและห้องนั่งเล่น ส่วนใหญ่เป็นผ้าคลุมเตียง หมอน กอดหมอนหนุน ผ้าม่าน และโคมไฟ ซึ่งให้ความรู้สึก เรียบสุขุม เย็นนุ่ม น่าสบาย เรียกได้ว่าดูมีรสนิยมดีเหลือเกิน แล้วแบบนี้จะไม่รีบเอาของดีๆ บ้านเรา มาแข่งกันออกแบบเผยแพร่ให้ได้รับรู้ (เพียงจิตต์, 2550)

2.3 ผ้าทอพื้นเมือง ผ้าทอด้วยกี่หรือหูกพื้นบ้าน ตามกรรมวิธีที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ มักทอด้วยฝ้ายหรือไหม ผ้าพื้นบ้านหรือผ้าทอมือมีกรรมวิธีการทอต่างๆ กัน เช่น ทอเรียบๆ ไม่มีลาย เรียกผ้าพื้น ทอเป็นลวดลายเรียก ผ้ายก ทอเป็นลวดลายด้วยการจก เรียก ผ้าจก ผ้าทอเป็นลวดลาย โดยการขีด เรียก ผ้าขีด ทอเป็นลวดลายด้วยการมัดย้อม เรียก ผ้ามัดหมี่ เป็นต้น ผ้าพื้นบ้านของไทย ในภาคต่างๆ มีกรรมวิธีการย้อม การทอสอดคล้องกับชนบประเพณี และวิถีชีวิตของแต่ละกลุ่มชน ซึ่งมีรูปแบบและการใช้สอยต่าง ๆ กัน เช่น ผ้าซิ่น ผ้าเปียง ผ้าหมี่ ผ้าปูที่นอน ผ้าขาวม้า ย่อม และ ตุ๊ก เป็นต้น (http://wisdom-weaving.blogspot.com/2012/01/blog-post_5234.html) ผ้าทอที่แบ่งตามเทคนิคการตกแต่งลายผ้า

ม่อฮ่อม หรือ หม้อห้อม

เสื้อ “ม่อฮ่อม” เป็นเสื้อผ้าฝ้ายย้อมสีคราม ดำ คอกกลม ผ่าอก แขนยาวหรือแขนสั้น มีทั้งแบบที่ใช้กระดุมกลัดและที่ใช้ผ้าเย็บเป็นเชือกผูก เป็นเสื้อที่ชายชาวภาคเหนือสวมใส่กันเป็นประจำในชีวิตประจำวัน ปัจจุบันเสื้อม่อฮ่อมได้เปลี่ยนแปลงพัฒนารูปแบบของเสื้อให้มีความสวยงามยิ่งขึ้น และได้รับความนิยมแพร่หลายไปทั่วประเทศ เพราะสวมสบาย ทนทาน และราคาถูก บางครั้งบางครั้งเสื้อม่อฮ่อมยังได้รับเกียรติให้เป็นเสื้อสำหรับใส่ในงานเลี้ยงอาหารในโอกาสรับรองแขกต่างบ้านต่างเมืองด้วย

ม่อฮ่อม เป็นคำภาษาล้านนา โดยแท้จริงมิได้หมายถึงเสื้อ แต่หมายถึงสีของเสื้อที่เป็นสีครามอมดำ ปัจจุบันถ้าเอ่ยว่า ม่อฮ่อม จะหมายถึงเสื้อดังกล่าวไว้ข้างต้น เสื้อชนิดนี้มีใช้เสื้อสำหรับผู้ชายชาวล้านนาสวมใส่มาแต่เดิม แต่เสื้อที่ชายชาวล้านนานิยม คือเสื้อผ้าฝ้ายสีขาวแบบที่เรียกว่า เสื้อห้าตุ๊ก หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ตัวก้อมแอมลอย เสื้อม่อฮ่อมเกิดขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ โดยเริ่มที่จังหวัดแพร่ เนื่องจากพวกลาวพวนที่อพยพเข้าไปอยู่ที่อำเภอเมืองแพร่ได้เย็บเสื้อผ้าฝ้ายย้อมสีครามดำออกจำหน่ายแก่คนงานและลูกจ้างทำป่าไม้ขึ้นก่อน จึงได้รับความนิยมซื้อสวมใส่กันแพร่หลาย ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๖ นายไกรศรี นิมนานเหมินท์ ได้จัดงานเลี้ยงอาหารแบบขันโตกเพื่อเป็นเกียรติแก่ ฯพณฯ นายสัญญา ธรรมศักดิ์และกงสุลอเมริกัน ขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และได้กำหนดให้ผู้มาร่วมงานสวมเสื้อผ้าฝ้ายคอกกลม ย้อมสีคราม คาดผ้าขาวม้า หลังจากนั้นจึงมีผู้นิยมใช้เสื้อม่อฮ่อมกันแพร่หลายยิ่งขึ้น คนทั่วไปจึงคิดว่าเป็นเสื้อประเพณีนิยมสำหรับชายชาวล้านนา

ในคราวที่ราชบัณฑิตยสถานได้ปรับปรุงพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๔๙๓ มาเป็นพจนานุกรมฯ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๒๕ นั้น คณะกรรมการชุดปรับปรุงพจนานุกรม ได้เห็นควรให้เก็บคำนี้เพิ่มเติมเข้าไป และเก็บในรูปที่เขียนว่า หม้อฮ่อม ตามที่นิยมใช้เขียนกันโดยทั่วไป ต่อมามีนักภาษาที่ศึกษาทางด้านภาษาล้านนาได้แสดงความคิดเห็นและแสดงผลการศึกษาเทียบเสียงคำไทยภาคเหนือกับคำไทยกรุงเทพฯ แล้ว เห็นว่าคำนี้ควรเขียนว่า หม้อฮ่อม จึงจะถูกต้อง คณะกรรมการชำระพจนานุกรมจึงได้หยิบยกเรื่องนี้มาพิจารณาหาข้อยุติ ในการพิจารณา คณะกรรมการฯ มีความเห็นแตกต่างกันคือ ที่เห็นว่าควรเขียน “หม้อฮ่อม” อย่างที่คนทั่วไปใช้ เพราะหม้อฮ่อม เป็นคำ ๒ คำที่ใช้ร่วมกันคือ หม้อ หรือ หม้อ มีความหมายว่า “สืมิต สีสคราม” หลักการใช้สืมิตตามขนบนิยมของชาวไทยโบราณในภาคกลาง เรียกว่า หม้อ หรือ สีม้อ เช่น หม้อคราม หรือ สีสครามหม้อ หมายถึง ครามอมดำ ชาวล้านนาออกเสียง หม้อ เป็น หม้อ บางคนจึงเข้าใจผิด พยายามลากคำนี้ให้เป็น “หม้อ” โดยหมายว่าเป็นภาษาสำหรับใส่ผ้าสีย้อม ทั้งนี้เพราะสืมิตคำเรียกสีม้อซึ่งเป็นคำภาษาไทยเดิมไป ส่วนคำ “ฮ่อม” หมายถึงคราม คือ สีสครามซึ่งไม่ใช่วิทยาศาสตร์ แต่เป็นสีครามที่ได้จากต้นฮ่อม หรือ หม้อฮ่อม ซึ่งเป็นไม้ล้มลุก ต้นเป็นพุ่ม ชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Baphicacanthus cusia* Brem. ในวงศ์ *Acanthaceae* โดยใช้ใบและต้นมาโขลกแล้วแช่น้ำขาวข้าว ทิ้งไว้ประมาณ ๔-๕ วัน จึงรินเอาแต่น้ำสีครามมาต้ม ใส่เกลือลงไปเล็กน้อยแล้วนำผ้าฝ้ายมาย้อมน้ำต้มสีนี้ ๒-๓ ครั้ง จนผ้าออกสีเข้มตามต้องการ ในพจนานุกรมภาษาภาคเหนือจัดทำโดย จ.จ.ส. เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๙ เก็บคำฮ่อม หมายถึง สีสคราม และหนังสือหลักภาษาไทยพ้ายพ ของพระธรรมราชา นูวัตร เจ้าอาวาสวัดพระสิงห์ จัดพิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ เก็บคำนี้ไว้เช่นกันแต่เขียนในรูป ” หม้อ” ดังนั้น คำนี้ควรเขียนว่า หม้อฮ่อม หรือ หม้อหม้อ แต่ไม่ควรเขียนว่า หม้อหม้อ เพราะรูปคำ ” หม้อ” จะทำให้ความหมายของคำนี้คลาดเคลื่อนไปเป็นผ้าที่ย้อมในหม้อ มิใช่ผ้าที่ย้อมเป็นสีม้อหรือสีครามตามความเป็นจริง และไม่ว่าจะเขียนเป็นหม้อฮ่อม หรือ หม้อหม้อ ในภาษาภาคกลาง (ภาษาไทยกรุงเทพฯ) จะออกเสียงวรรณยุกต์โทเหมือนกัน การเปลี่ยนแปลงการเขียนตัวสะกดใหม่จะทำให้สับสนได้

ส่วนที่เห็นว่าไม่ควรเขียนว่า หม้อฮ่อม เพราะไม่ถูกต้องตามวิธีเทียบเสียงคำไทยพ้ายพกับภาษาไทยกรุงเทพฯ แม้ว่า หม้อฮ่อม และ หม้อหม้อ ภาษาไทยกรุงเทพฯ จะออกเสียงเหมือนกันก็ตาม แต่ภาษาล้านนาพ้ายพจะออกเสียง ๒ คำนี้แตกต่างกัน จากการศึกษาวิจัยของศาสตราจารย์มณี พยอมยงค์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง นิมมานเหมินท์ ได้ถ่ายเสียงคำนี้ไว้ตรงกันว่า หม้อหม้อ พจนานุกรมภาษาไทยกรุงเทพฯ-ไทยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นรายงานประกอบการศึกษาวิชาการทำพจนานุกรมของนิสิตปริญญาโท ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๓ ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้แสดงวิธีเทียบเสียงคำไทยเชียงใหม่กับคำไทยกรุงเทพฯ ไว้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ยืนยันได้ว่า เสียงวรรณยุกต์โท ในภาษาไทยกรุงเทพฯ เป็นคนละเสียงกับในภาษาไทยพ้ายพ เสียงของคำนี้ที่ภาษาไทยกรุงเทพฯ เขียนว่า หม้อฮ่อม ตรงกับเสียงในภาษาไทยพ้ายพที่เขียนเป็นรูปตัวสะกดว่า หม้อหม้อ นอกจากนี้พจนานุกรมภาษาล้านนา-พ้ายพ ฉบับอื่น ๆ ก็เก็บคำนี้ไว้ในรูปตัวสะกดตรงกัน คือ หม้อหม้อ ดังนี้

พจนานุกรมไทยพวน-อังกฤษ รวบรวมโดย นายเมธ รัตน์ประสิทธิ์

“หม้อฮ่อม น. ห้อม. น. คราม สีนํ้าเงินที่ได้จากต้นคราม. indigo.”

พจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง พ.ศ. ๒๕๓๓ ร่างที่ ๒

“หม้อฮ่อม น. หม้อที่บรรจุ ห้อม คือ ครามที่หมักไว้ย้อมผ้าและเรียกผ้าที่ผ่านการย้อมดังกล่าวว่า ผ้าหม้อฮ่อม.”

“ห้อม น. ต้นครามอย่างที่ใช้ย้อมผ้าให้เป็นสีครามซึ่งมีอยู่หลายชนิด.”

พจนานุกรมไทยพวน จัดพิมพ์โดยมูลนิธิไทยพวน

“ห้อม น. นํ้าคราม (สีครามที่ทำจากใบพืชที่เรียกว่า ต้นคราม นำต้นครามมาแช่นํ้าจนเน่าเปื่อยแล้วกรองเอากากออกทิ้งผสมนํ้าต่าง เถาไม้สะแก ลงไปในนํ้าครามตามส่วน แล้วคนด้วยไม้หรือมือทุกเช้าเย็นจนใช้ได้ แล้วกรองไว้อีกทีหนึ่ง เก็บไว้ในหม้อหรือไหเพื่อใช้ย้อมผ้าต่อไป.” ในพจนานุกรมเล่มนี้ ยังเก็บคำ “ฮ่อม น. ช่องทาง แนวทาง ระเบียบ จาริตประเพณี (ห้อม หมายถึงนํ้าครามที่ใช้ย้อมผ้า).”

จากเหตุผลและเอกสารประกอบการพิจารณาคณะกรรมการชำระพจนานุกรม จึงเห็นว่าควรเขียนคำนี้ในรูปที่ยึดหลักแนวเทียบเสียงคำทางภาษาศาสตร์คือ ให้ยุติในรูปของการเขียนว่า หม้อฮ่อม แต่เพื่อกันมิให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนว่า “หม้อ” ใน คำ หม้อฮ่อม หมายถึงภาชนะบรรจุนํ้าสำหรับย้อมโดยจะเข้าใจเป็นว่า ผ้าหม้อฮ่อมหรือเสื้อหม้อฮ่อมคือ ผ้าหรือเสื้อที่ย้อมในหม้อ มิใช่ผ้าหรือเสื้อที่ย้อมด้วยสีจากต้นห้อมซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องย้อมในภาชนะที่เป็นหม้อก็ได้ เพราะการย้อมด้วยห้อมเป็นการย้อมเย็น ไม่ต้องนำไปต้ม จึงให้อธิบายต่อท้ายคำนิยามเดิมของคำ หม้อฮ่อม (ซึ่งแก้ไขการเขียนคำตั้งใหม่เป็น หม้อฮ่อม) ว่า “เขียนเป็น หม้อฮ่อม หรือหม้อฮ่อม ก็มี” ที่มา : จดหมายข่าวราชบัณฑิตยสถาน ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๓ <http://www.royin.go.th>

ประวัติหม้อฮ่อม

หม้อฮ่อม เป็นคำในภาษาพื้นเมืองเหนือมาจากการรวมคำ 2 คำคือคำว่า “หม้อ” และคำว่า “ฮ่อม” เข้าไว้ด้วยกัน โดยหม้อเป็นภาชนะอย่างหนึ่งที่ใช้ในการบรรจุนํ้าหรือของเหลวต่างๆ มีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ส่วนฮ่อมนั้นเป็นพืชล้มลุกชนิดหนึ่ง ที่ชาวบ้านนำเอาลำต้นและใบมาหมักในนํ้าตามกรรมวิธีที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ จะให้นํ้าเป็นสีกรมท่า และได้สีที่จะนำมาใช้ในการย้อมผ้าขาว ให้เป็นสีกรมท่าที่เรียกกันว่า “ผ้าหม้อฮ่อม”

ภาพที่ 2.1: ผ้าหม้อฮ่อม

ที่มา : <http://fangfaang.blogspot.com/2012/09/2-2-2-4-5-10-15-3-4-2542-141.html>

ผ้าหม้อฮ่อม เป็นชื่อผ้าย้อมพื้นเมืองสีกรมท่าที่สร้างชื่อเสียงให้กับเมืองแพร่มานานแล้ว ในอดีตผ้าหม้อฮ่อมเป็นผ้าฝ้ายทอมือ ที่นำดอกฝ้ายขาวมาทำเป็นเส้นใยแล้วทอด้วยกี่พื้นเมืองเป็นผ้าพื้นสีขาว หลังจากนั้นจึงนำไปตัดเย็บให้เป็นเสื้อแบบต่าง ๆ กางเกงเตี้ยสะต่อ จากนั้นนำมาย้อมในน้ำอ้อม ที่ได้จากการหมักต้นอ้อมเอาไว้ในหม้อในปัจจุบันมีการทอผ้าด้วยกี่แบบพื้นเมืองน้อยลงทำให้ผ้าทอมีราคาแพง ในการตัดเย็บเสื้อผ้าหม้อฮ่อมจึงมีการใช้ผ้าดิบจากโรงงานตัดเย็บ ย้อมด้วยน้ำอ้อมธรรมชาติหรือสีหม้อฮ่อมวิทยาศาสตร์

ผ้าหม้อฮ่อมเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาวเมืองแพร่ซึ่งจะเห็นได้จากชุดการแต่งกายพื้นเมืองของชาวแพร่จะนิยมสวมใส่เสื้อผ้าหม้อฮ่อมโดยการแต่งกายของชายนั้นนิยมสวมเสื้อหม้อฮ่อมคอกลม แขนสั้น ผ่าอกติดกระดุมหรือใช้สายมัด ลักษณะคล้ายเสื้อกุยเฮงของชาวจีน และกางเกงหม้อฮ่อมขาก้วย ใช้ผ้าขาวม้ามัดเอว

ส่วนการแต่งกายพื้นเมืองของผู้หญิงเป็นเสื้อผ้าหม้อฮ่อมคอกลมแขนยาวทรงกระบอก ผ่าอกติดกระดุม และสวมผ้าถุงที่มีชื่อเรียกว่า “ซิ่นแฮล” ซึ่งเป็นพื้นสีดามีแถบสีแดงคาดบริเวณใกล้เชิงผ้า ชาวพื้นเมืองต่าง ๆ ในภาคเหนือตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนิยมใช้เสื้อผ้าหม้อฮ่อมที่มาจากแพร่ และถ้าพูดถึงหม้อฮ่อมก็ต้องเป็นหม้อฮ่อมแพร่เท่านั้น ชื่อเสียงของผ้าหม้อฮ่อมเมืองแพร่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ทั้งนี้เนื่องจากมีคุณภาพ ความคงทนของเนื้อผ้าและสีหม้อฮ่อมที่ใช้ย้อมผ้าตลอดจนรูปแบบเรียบง่ายสะดวกต่อการสวมใส่ได้ในหลายโอกาส

ในปัจจุบันแหล่งผลิตเสื้อผ้าหม้อฮ่อมที่บ้านทุ่งไธ้ง ตำบลทุ่งไธ้ง อำเภอเมืองแพร่ เป็นแหล่งผลิตที่ใหญ่ที่สุดและมีชื่อเสียงที่สุดประวัติของบ้านทุ่งไธ้ง ตามคำบอกเล่าของคนแก่ในหมู่บ้านเล่าว่าบ้านทุ่งไธ้งเป็นหมู่บ้านของชาวไทพวนที่ถูกกวาดต้อน และอพยพมาจากแขวงเชียงขวาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อประมาณ พ.ศ. 2340 – 2350 โดยคนกลุ่มแรกได้เดินทางมาถึงเมืองแพร่และได้ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกกำแพงเมืองแพร่ ทางทิศเหนือด้านประตูเลี้ยงมาต่อมาจึงได้ย้ายจากที่เดิม มาตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่บริเวณที่เป็นตั้งบ้านทุ่งไธ้งได้ในปัจจุบัน และอยู่กันเรื่อยมา จนประมาณ พ.ศ. 2360 – 2380 จึงมีกลุ่มไทพวนกลุ่มใหม่อพยพเข้ามาและตั้งหมู่บ้านห่างจากเดิมประมาณ 200 เมตร เป็นหมู่บ้านทุ่งไธ้งเหนือในปัจจุบัน

ผู้ที่เข้ามาอาศัยอยู่เหล่านี้มีอาชีพทางการตีเหล็ก โดยมีเตาตีเหล็กกันแทบทุกหลังคาเรือน ชาวบ้านที่ตีเหล็กมาเป็นเวลานานได้ตีเหล็กจน “ทั้ง” ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้รองรับการตีเหล็ก

ลึกร่อนลึกเป็นแอ่งซึ่งภาษาไทยเรียกว่า “โห่ง” จึงเป็นที่มาของชื่อหมู่บ้านทั้งโห่ง และต่อมาได้เรียกเสียงเพี้ยนไปเป็นทุ่งโห่ง และทางการได้เขียนเป็นทุ่งโห่ง ซึ่งเป็นชื่อของหมู่บ้านในปัจจุบัน ส่วนอาชีพการตีเหล็กได้เลิกไปประมาณปี พ.ศ. 2450 – 2460 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ม็บริษัทธิสเซียติคเข้ามาทำไม้ในภาคเหนือ ชาวบ้านทุ่งโห่งจึงได้ไปรับจ้างในการชักลากซุงโดยใช้ ล้อเว้า เเทียมด้วยควายไปชักลาก

ชาวไทพวนทุ่งโห่งยังคงสืบทอดประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนหลายอย่างมาจนถึงปัจจุบัน เช่น ประเพณีกำฟ้า

แหล่งผลิตเสื้อผ้าหม้อฮ่อมในเมืองแพร่ ผ้าหม้อฮ่อมในเมืองแพร่มีแหล่งผลิตที่สำคัญ 3 แหล่งใหญ่ ๆ ดังนี้ บ้านพระหลวง ตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น บ้านเวียงทอง ตำบลเวียงทอง อำเภอสูงเม่น บ้านทุ่งโห่ง ตำบลทุ่งโห่ง อำเภอเมืองแพร่ การย้อมผ้าด้วยหม้อฮ่อม เพื่อใช้ตัดเย็บเป็นเครื่องนุ่งห่มสำหรับสวมใส่จึงเป็นที่มาของผ้าหม้อฮ่อมในปัจจุบัน วัตถุดิบที่ใช้ในการทำผ้าหม้อฮ่อมแบบโบราณ ใช้วัตถุดิบสำคัญ 2 อย่างดังนี้ คือ ต้นครามหรือต้นฮ่อม น้ำต่างจากขี้เถ้า

แหล่งผลิตเสื้อผ้าหม้อฮ่อมในเมืองแพร่ ผ้าหม้อฮ่อมในเมืองแพร่มีแหล่งผลิตที่สำคัญ 3 แหล่งใหญ่ ๆ ดังนี้ บ้านพระหลวง ตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น บ้านเวียงทอง ตำบลเวียงทอง อำเภอสูงเม่น บ้านทุ่งโห่ง ตำบลทุ่งโห่ง อำเภอเมืองแพร่ การย้อมผ้าด้วยหม้อฮ่อม เพื่อใช้ตัดเย็บเป็นเครื่องนุ่งห่มสำหรับสวมใส่จึงเป็นที่มาของผ้าหม้อฮ่อมในปัจจุบัน วัตถุดิบที่ใช้ในการทำผ้าหม้อฮ่อมแบบโบราณ ใช้วัตถุดิบสำคัญ 2 อย่างดังนี้ คือ ต้นครามหรือต้นฮ่อม น้ำต่างจากขี้เถ้า

แหล่งผลิตเสื้อผ้าหม้อฮ่อมในเมืองแพร่ ผ้าหม้อฮ่อมในเมืองแพร่มีแหล่งผลิตที่สำคัญ 3 แหล่งใหญ่ ๆ ดังนี้ บ้านพระหลวง ตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น บ้านเวียงทอง ตำบลเวียงทอง อำเภอสูงเม่น บ้านทุ่งโห่ง ตำบลทุ่งโห่ง อำเภอเมืองแพร่ การย้อมผ้าด้วยหม้อฮ่อม เพื่อใช้ตัดเย็บเป็นเครื่องนุ่งห่มสำหรับสวมใส่จึงเป็นที่มาของผ้าหม้อฮ่อมในปัจจุบัน วัตถุดิบที่ใช้ในการทำผ้าหม้อฮ่อมแบบโบราณ ใช้วัตถุดิบสำคัญ 2 อย่างดังนี้ คือ ต้นครามหรือต้นฮ่อม น้ำต่างจากขี้เถ้า

ขั้นตอน ผ้าฝ้ายทอมือ หรือผ้าดิบ สำหรับตัดเย็บเสื้อ กางเกงแล้วนำมาย้อมด้วยน้ำฮ่อม ต้นครามหรือต้นฮ่อม เพื่อสกัดให้ได้สีสำหรับการย้อมผ้า โดยใช้วิธีการหมักให้เป็นน้ำฮ่อม น้ำต่าง โดยใช้ขี้เถ้าเป็นส่วนผสมของสีฮ่อมที่ได้จากต้นฮ่อม หม้อโองขนาดใหญ่ สำหรับการหมักฮ่อมสำหรับย้อมผ้า ถึงขี้เถ้าและหมอน้ำต่าง สำหรับแช่ขี้เถ้าทำเป็นน้ำต่างเพื่อใช้ผสมสีฮ่อม หม้อโองขนาดใหญ่ สำหรับการย้อมผ้า ตระกร้าตาห่างๆ ครอบปากหม้อโองสำหรับใส่ผ้าที่จะย้อม ถุงมือเป็นเครื่องมือสมัยใหม่ที่ใช้ป้องกันไม่ให้สีดำติดมือ ในอดีตผู้ที่มีอาชีพย้อมผ้าจะใช้มือกลับผ้าที่ย้อมฮ่อม

การย้อมที่ไม่สวมถุงมือทำให้มือของผู้ที่มีอาชีพนี้ติดสีย้อม รวตากผ้าสำหรับตากผ้าที่ได้ทำการย้อมแล้วให้แห้ง

กรรมวิธี ตัดเย็บผ้าทอหรือผ้าดิบให้เป็นเสื่อกางเกงตามขนาดที่ต้องการให้เรียบร้อย จะได้เสื่อ กางเกง สีขาวที่จะนำไปย้อมหม้อม โดยนำผ้าเหล่านี้ไปแช่น้ำธรรมดาเป็นเวลา 1 – 2 คืน แล้วนำขึ้นจากน้ำมาผึ่งให้หมาดๆ เตรียมผ้าที่จะย้อมโดยนำตระกร้าตาห่าง ๆ มาวางที่ปากหม้อโอ่ง นำผ้าลงย้อม โดยใส่ลงในตระกร้าตาห่างๆ สวมถุงมือแล้วขยำผ้าให้สีย้อมติดให้ทั่ว นำผ้าที่ย้อมหม้อมจนทั่วแล้วไปผึ่งแดดจนแห้ง แล้วย้อมซ้ำอีก 5 ครั้ง เมื่อได้สีที่ย้อมติดติดทั่วผืน ให้มีความทนทาน ควรนำไปตากแดดจนแห้ง หลังจากการย้อมครั้งสุดท้าย เสื่อ กางเกง แห้งดีแล้ว ชักน้ำครั้งสุดท้ายแล้วลงแบ่งข้าวเจ้าในเสื่อกางเกงผ้าหม้อฮ่อม เพื่อรีดให้เรียบได้ง่าย ๆ ก่อนนำไปพับและมัดเป็นมัดๆ เตรียมบรรจุถุงพลาสติก พร้อมทั้งจะส่งให้กับพ่อค้าที่รับไปจำหน่าย

ในปัจจุบันการตัดเย็บเสื้อผ้าหม้อฮ่อม นับได้ว่าสร้างงานและทำรายได้ ให้กับชาวบ้านทุ่งโฮ้งเป็นอย่างมาก ทำให้หมู่บ้านนี้ประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นบ้านทุ่งโฮ้งได้เป็นเขตสุขาภิบาลแห่งหนึ่งของจังหวัดแพร่ ซึ่งมีร้านตัดเย็บเสื้อผ้าหม้อฮ่อมตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งแต่ละร้านต่างก็มีเครื่องหมายและชื่อร้านแตกต่างกันออกไป ส่วนในด้านรูปแบบ ได้มีการปรับปรุงเสื้อผ้าหม้อฮ่อมให้มีแบบที่แตกต่างไปจากเดิมตามความต้องการของตลาดผู้บริโภค ตัดเย็บเป็นเสื้อชาฟารี เสื้อคอเชิร์ต มีทั้งที่เป็นแบบแขนสั้นและแขนยาว เป็นต้น

หม้อฮ่อม การพัฒนางานทอผ้าพื้นเมือง โดยเฉพาะตีนจกในจังหวัดแพร่ ในขณะนี้มีการพัฒนาผ้าตีนจกที่ใช้เส้นใยฝ้ายแท้ๆ ย้อมด้วยหม้อม และสีธรรมชาติที่ได้จากเปลือกของต้นไม้หลายชนิด ถึงแม้ลวดลายยังไม่เข้าขั้น แต่ก็เคยได้รางวัลประเภทความคิดสร้างสรรค์มาแล้ว หากการทอผ้าตีนจกหม้อฮ่อมนำโดย นางรัตนา เรือนศักดิ์ จากกลุ่มอาชีพบ้านน้ำรัด ตำบลน้ำรัด อำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ได้รับการพัฒนาลวดลายอย่างในอำเภอลอง ผ้าจกหม้อฮ่อมก็จะสวยงามและมีเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอีกแห่งของจังหวัดแพร่ สีคราม ได้จากหม้อม สีน้ำตาลอ่อน ได้จากเปลือกต้นลำไย เปลือกต้นสะเดา เปลือกต้นประดู่ สีน้ำตาลอมส้ม ได้จากเปลือกต้นกระท้อนและสีเสียด

หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง

ภาพที่ 2.2 : หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง

ที่มา: http://www.phrae.go.th/tem/tip/nature_phrae/hagi30.html

เป็นหมู่บ้านในเขตอำเภอเมือง ที่มีผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน ขึ้นชื่อมาก ได้แก่ ผ้าหม้อฮ่อม ซึ่งถือกันว่ามีเนื้อดี ทนทาน และสวยงาม นักท่องเที่ยว นิยมซื้อหาไว้ เป็นของที่ระลึก การเดินทาง ใช้เส้นทางสายแพร่-น่าน ไปประมาณ ๔ กิโลเมตร

ประวัติไทยพวนบ้านทุ่งโฮ้ง

ไทยพวนบ้านทุ่งโฮ้ง ตามคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่และจากการ ค้นคว้าในหนังสือประวัติศาสตร์พบว่า อพยพมาจากเมืองพวน แขวงเมืองเชียงราย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประมาณ พ.ศ. 2360 – 2380 ไทยพวนบ้านทุ่งโฮ้ง หรือชื่อเดิมเรียกว่า บ้านทั้งโฮ้ง “คำว่าทั้ง” หมายถึง ที่ที่รองรับการตีเหล็ก คำว่า “โฮ้ง” เป็นภาษาไทยพวน หมายถึงสถานที่เป็นแอ่งลึกลงไป คนพวนว่า “มันโฮ้งลงไป” สมัยก่อนนั้นคนพวนบ้านทุ่งโฮ้งจะมีเตาตีเหล็ก กันแทบทุกหลังคาเรือน เขาจึงเรียกว่า “บ้านทั้งโฮ้ง” ส่วนคำว่า “ทุ่งโฮ้ง” คงจะเป็นคำเพี้ยนจากคำว่า “ทั้งโฮ้ง” imageอาชีพหลักของชาวบ้านทุ่งโฮ้ง คือการทำผ้าหม้อฮ่อมแท้ เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของบรรพบุรุษ ที่สืบทอดมาหลายชั่วอายุคน และเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดแพร่ จนได้รับการคัดเลือกเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยว OTOP เชียงหัตถกรรม (OTOP Village Champion Handicrafts Tourism) ผลิตภัณฑ์โดดเด่น ผ้าหม้อฮ่อม หม้อฮ่อมเป็นคำพื้นเมือง จากคำสองคำคือ “หม้อ” และ “ฮ่อม” หม้อเป็นภาชนะอย่างหนึ่งที่ใช้ในการบรรจุน้ำ หรือของเหลวมีทั้งเล็กและใหญ่ ส่วนฮ่อมนั้น เป็นพืชล้มลุกชนิดหนึ่ง ที่ใช้ลำต้นและใบมาหมัก ในน้ำตามกรรมวิธีที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ จะให้เป็นสีกรมท่าโดยนำผ้าขาวไปย้อมให้เป็นสีกรมท่าที่เรียกว่า “ผ้าหม้อฮ่อม” ผ้าหม้อฮ่อม เป็นผลิตภัณฑ์ของหมู่บ้านทุ่งโฮ้งที่มีความโดดเด่น เนื่องจากเป็นเอกลักษณ์ของชาวทุ่งโฮ้ง และชาวแพร่มาช้านาน ตลอดจนเป็นชุดแต่งกายประจำถิ่นของชาวแพร่ และชาวบ้านทุ่งโฮ้งที่สวมใส่ ในชีวิตประจำวัน และงานประเพณีต่างๆ จึงถือเป็นเอกลักษณ์ของชาวแพร่ ดังคำขวัญของจังหวัดแพร่ที่กล่าวไว้ว่า “หม้อฮ่อมไม้สัก ถิ่นรักพระลอ ช่อแฮศรีเมือง ลือเลื่องแพะเมืองผี คนแพร่นี้ใจงาม” การจัดการด้านการท่องเที่ยวบ้านทุ่งโฮ้งมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวสำหรับบริการให้ข้อมูล และเอกสารแก่นักท่องเที่ยว พร้อมทั้งยังเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าOTOPภายในหมู่บ้านอีกด้วยและเป็นหมู่บ้านเชิงหัตถกรรมที่

นักท่องเที่ยวสามารถชมกระบวนการผลิตผ้าหม้อฮ่อมได้ทุก ขั้นตอนและสามารถเลือกซื้อได้โดยตรงจากชาวบ้านนักท่องเที่ยว สามารถพักแรมที่หมู่บ้านได้เพราะมี Home Stay ไว้สำหรับรองรับนักท่องเที่ยวอีกด้วย

มัดย้อม เป็นเทคนิคการทำลวดลายบนผืนผ้า โดยการผูกมัดผ้าเพื่อมิให้น้ำสีซึมเข้าไปในบริเวณที่มัดไว้ เพื่อให้เป็นลวดลายที่ต้องการ ซึ่งลวดลายจะมีความวิจิตรสวยงามเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับเทคนิคและการผูกมัดด้วยวัสดุซึ่งป้องกันมิให้สีย้อมซึมผ่านเข้าไปได้และคงเหลือเนื้อผ้าให้ติดสีน้ำย้อม อาจมีหลายคนมีความสับสนระหว่างการมัดหมี่ และการมัดย้อม ซึ่งพบได้มากในปัจจุบัน

กล่าวคือ มัดหมี่ นั้นเป็นการมัดเส้นด้ายเพื่อนำมาใช้ทอมีหลากหลายสีและมีลวดลายที่ละเอียดสวยงาม ส่วนการมัดย้อมนั้น เป็นการนำผ้าสำเร็จมามัดแล้วย้อมสี (โดยมักจะย้อมเพียงครั้งเดียว สีเดียว) มีลวดลายขนาดใหญ่ ไม่เน้นลักษณะของลวดลายให้ชัดเจนนัก

ความหมายของการพัฒนา จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานปี พุทธศักราช 2542 หมายถึง ทำให้เจริญ การเปลี่ยนแปลงในทางเจริญขึ้น

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2526) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาว่า การเปลี่ยนแปลงที่มีกำหนดทิศทาง หรือการเปลี่ยนแปลงที่ได้วางแผนไว้แน่นอนล่วงหน้า ซึ่งทิศทางที่กำหนดขึ้นจะต้องเป็นของดีสำหรับกลุ่มหรือชุมชนที่สร้างขึ้น

การพัฒนา หมายถึง การกระทำให้เกิดขึ้น คือ เปลี่ยนจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่า (ยูวัฒน์ วุฒิเมธี, 2526)

จากความหมายของการพัฒนาจึงพอสรุปได้ว่า การพัฒนาเป็นการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้น

2.4 การพัฒนาผลิตภัณฑ์

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นการพัฒนา ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค โดยรูปแบบในการพัฒนาอาจเป็นด้านบรรจุภัณฑ์ หรือตัวผลิตภัณฑ์อาหารก็ได้ งานพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นเครื่องมือที่มีความจำเป็น อาศัยทั้งระบบและกลยุทธ์ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ในเชิงพาณิชย์ (วิชัย, 2550) การสร้างแนวความคิดผลิตภัณฑ์เป็นขั้นตอนเริ่มต้นสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยอาศัยการเข้าถึงความต้องการหรือความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์อย่างแท้จริง การค้นหาความต้องการของผู้บริโภคจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคต่างๆ การเลือกใช้เทคนิคใดนั้น ขึ้นกับการพิจารณาความเหมาะสม เช่น วัตถุประสงค์ในการสำรวจงบประมาณ ระยะเวลา และความรู้ความเข้าใจในเทคนิคของผู้ดำเนินงาน ดังนั้นจึงนำเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบร่วม (Conjoint analysis) เทคนิคคานา (Kano model) และวิธีแฟลชโพรไฟล์ (Flash profile) มาใช้เพื่อค้นหาความต้องการของผู้บริโภคสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มเกลือแร่ เพื่อสร้างแนวคิดผลิตภัณฑ์ (Product concept development) ทั้งนี้เครื่องดื่มเกลือแร่เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีโอกาสทางธุรกิจสูง มีคู่แข่งในตลาดน้อย กลุ่มผู้บริโภคจะเป็นกลุ่มที่เล่นกีฬา ออกกำลังกายและผู้สูญเสียเหงื่อเนื่องจากการทำกิจกรรมต่างๆ (รัชณี, ม.ป.ป)

Mccathy & Pereault, Jr. (Basic Marketing, 1991 - P. 342) ได้ให้ความหมายคำว่า ผลิตภัณฑ์ใหม่ว่า ผลิตภัณฑ์ใหม่หมายถึง ผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่ใช้สำหรับกิจการ อาจเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีแนวคิดใหม่หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงบางอย่างในผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่แล้ว (การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะต้องมีผลให้ผู้บริโภคพึงพอใจผลิตภัณฑ์มากขึ้นกว่าการบริโภคผลิตภัณฑ์เดิม) หรืออาจจะเป็นผลิตภัณฑ์เดิมที่นำเสนอในตลาดใหม่ ปัจจุบันสภาพตลาดมีการแข่งขันสูงและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้มีผลิตภัณฑ์ใหม่ในตลาดจำนวนมาก ส่งผลให้วงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์สั้นลง ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่จะอยู่รอดได้ในตลาด จึงต้องเป็นผลิตภัณฑ์ที่มี "ความใหม่" ที่แตกต่างและเป็นสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องตรงกับลักษณะความต้องการของผู้บริโภค จากความหมายของผลิตภัณฑ์ใหม่ จึงอาจจำแนกผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ 3 ลักษณะคือ

1) Innovative Product หมายถึง ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ยังไม่มีผู้ใดนำเสนอในตลาดมาก่อนหรือเป็นแนวคิดใหม่ ที่ผู้บริโภคอาจยังคาดไม่ถึง

2) Replacement Product of Modify Product หมายถึง ผลิตภัณฑ์ใหม่ que พัฒนาเปลี่ยนแปลงปรับปรุงมาจากผลิตภัณฑ์เดิมที่ขายอยู่แล้วในตลาด ทำให้สามารถตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจแก่ผู้บริโภคได้มากขึ้นกว่าเดิม

3) Imitative or Me-too Product หมายถึง ผลิตภัณฑ์ใหม่สำหรับกิจการแต่ไม่ใหม่ในท้องตลาดเกิดจากการที่กิจการเห็นว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทำให้กิจการมีโอกาสทำกำไรสูง จึงเสนอผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาดเพื่อขอส่วนแบ่งตลาดบ้าง

2.4.1 ขั้นตอนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นแนวคิดใหม่ยังไม่มีผู้ใดนำเสนอในตลาดมาก่อน เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีโอกาสสูงในตลาด แต่มีความเสี่ยงสูงต่อความล้มเหลวด้วยถ้าพบว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีลักษณะไม่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค ดังนั้นเพื่อความมั่นใจว่าผลิตภัณฑ์ใหม่จะได้นับการยอมรับจากผู้บริโภค และเพื่อลดความเสี่ยงจากการล้มเหลวของผลิตภัณฑ์ใหม่ กิจการจึงควรพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่อย่างเป็นขั้นตอน ดังนี้

- 1) สร้างแนวคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่
- 2) การพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาด
- 3) การวิเคราะห์สภาพธุรกิจ
- 4) การพัฒนาผลิตภัณฑ์
- 5) การทดสอบตลาด
- 6) การแนะนำสินค้าเข้าสู่ตลาด

2.4.2 การสร้างแนวคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่

กิจการจะต้องมีวัตถุประสงค์ชัดเจนในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ว่าต้องการอะไร เช่น ต้องการเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยี ต้องการรักษาความเป็นผู้นำในตลาด ต้องการใช้กำลังการผลิตส่วนที่เหลือให้เต็มที่ ต้องการขยายตลาด หรืออาจจ้องการขยายผลิตภัณฑ์ให้ครบถ้วน เป็นต้น ทั้งนี้เพราะวัตถุประสงค์ที่ต่างกันจะนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่แตกต่างกัน กลุ่มเป้าหมายของผลิตภัณฑ์ใหม่ต่างไปจากเดิมและกลยุทธ์การตลาดของผลิตภัณฑ์ใหม่ก็จะแตกต่างกันด้วยแนวคิดใหม่ ๆ ของผลิตภัณฑ์ อาจมาจากแหล่งแนวคิดต่าง ๆ กัน เช่น จากรายงานของพนักงานขาย จากผลิตภัณฑ์ของคู่แข่ง จากการหาช่องว่างของตลาดปัจจุบัน รวมไปถึงอาจได้แนวคิดใหม่มาจากพ่อค้าคนกลาง การระดมแนวคิดของหัวหน้าแผนกต่าง ๆ ในกิจการ และแนวคิดส่วนใหญ่ที่ได้มักได้มาจากปัญหา ข้อเสนอแนะคำติชมของผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภค พบเจอในการบริโภคผลิตภัณฑ์นั้นในขั้นตอนนี้กิจการควรจะได้แนวคิดหลาย ๆ แนวคิดจากแหล่งต่างๆ กัน เพื่อนำไว้กลั่นกรองเลือกเฉพาะแนวคิดที่เหมาะสมสำหรับกิจการ

2.5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 จารุพรรณ (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยบริสุทธิ์ที่มุ่งค้นหาคำความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับลายผ้าไทยโบราณสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นและลายผ้าไทยโบราณที่ ปรากฏในงานจิตรกรรมฝาผนังภาพตัวละครสำคัญในเรื่องรามเกียรติ์ บริเวณซุ้มประตูและมุขระเบียงของพระระเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดารามขนาดภาพเกือบเท่าคนจริง จำนวน 57 ภาพในสภาพปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่าผ้าไทยโบราณสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นมี 2 ประเภท ได้แก่ ผ้าที่ทอในประเทศและ

ผ้าที่มาจากต่างประเทศตามแบบของช่างไทย โดยผ้าไทยโบราณที่มาจากอินเดียมี 3 ประเภท ได้แก่ ผ้าลายอย่าง ผ้าลายเขียนทอง และผ้ายกและมีลายผ้าไทยโบราณเท่าที่รวบรวมได้ทั้งสิ้น 30 แบบ ลายที่เป็นลายหลัก ส่วนลายผ้าไทยโบราณที่ปรากฏในงานจิตรกรรมฝาผนังภาพตัวละครสำคัญในเรื่องรามเกียรติ์บริเวณซุ้มประตูและมุขระเบียงของพระระเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดารามมีจำนวนทั้งสิ้น 25 แบบลายที่เป็นลายหลัก

2.5.2 จิรัฐติกาล (มปป.)การศึกษาเรื่อง การดำรงรักษาเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกการท่องเที่ยวที่ท้องถิ่น : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อมบ้านทุ่งโฮ้ง ตำบลทุ่งโฮ้ง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ การดำรงรักษาเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกการท่องเที่ยวที่ท้องถิ่น :กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อมบ้านทุ่งโฮ้ง ตำบลทุ่งโฮ้งอำเภอเมือง จังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการตลาดและปัจจัยด้านเอกลักษณ์ที่มีผลต่อการรักษาเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อมบ้านทุ่งโฮ้ง ตำบลทุ่งโฮ้ง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นการสำรวจด้วยแบบสอบถาม ผู้ประกอบการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อมจำนวน 80 ร้านค้า เกี่ยวกับการทำการตลาดผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเอกลักษณ์ผ้าหม้อฮ่อมด้านผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อม ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และ ด้านการส่งเสริมการตลาด และการสัมภาษณ์ตัวแทนร้านค้าที่มีชื่อเสียงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 13 คนด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างเกี่ยวกับบทบาทในการดำรงรักษาเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อมบ้านทุ่งโฮ้ง ตำบลทุ่งโฮ้งอำเภอเมือง จังหวัดแพร่ วิธีการวิเคราะห์แบบสอบถามใช้วิธีเชิงสถิติโดยสถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิธีวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เป็นการวิเคราะห์ประเด็นตามแบบสัมภาษณ์แต่ละข้อ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะเชิงบรรยาย

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 36-50 ปีมีอาชีพค้าขาย มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมีรายได้ต่อปีระหว่าง 100,001-400,000 มีภูมิลำเนาเป็นคนบ้านทุ่งโฮ้งมากที่สุดส่วนใหญ่เปิดร้านมาเป็นระยะเวลา 10-20 ปีมีพนักงานชาย/ผู้ขาย 3 คนและผลิตผ้าหม้อฮ่อมด้วยตนเอง ร้านค้าส่วนใหญ่เปิดร้านทุกวัน และไม่มีสาขาในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อมแต่ก็มี 31 ร้านค้า ร้อยละ 38.75 ที่เปิดสาขาในการจำหน่ายและมีตัวแทน/พ่อค้าคนกลาง 1-5 คน ผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อมที่ได้รับความนิยมจากลูกค้า ได้แก่ เสื้อหม้อฮ่อมแพ้นั้น,เสื้อหม้อฮ่อมพิมพ์ลาย,เสื้อหม้อฮ่อมประยุกต์ผู้ประกอบการเห็นว่าเหตุผลหลักที่ทำให้ผลิตภัณฑ์หม้อฮ่อมยังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องได้แก่การยอมรับแบบดั้งเดิม โดยใช้สีย้อมธรรมชาติจากต้นในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า สิ่งที่สำคัญมากที่สุดอันดับ 1 ในการทำการตลาดคือปัจจัยด้านเอกลักษณ์ผ้าหม้อฮ่อม โดยเฉพาะเอกลักษณ์ของผ้าหม้อฮ่อมที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของชุมชนในท้องถิ่นและการรักษาคุณภาพไว้ได้ดีสิ่งที่สำคัญมากอันดับ 2 ด้านผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อมโดยเฉพาะประเด็นการออกแบบเสื้อผ้าให้ทันสมัยอยู่เสมอและตรงตามความต้องการของลูกค้าอันดับ 3 ด้านการจัดจำหน่ายในประเด็นบริการส่งสินค้าตามความต้องการของลูกค้าและตามคำสั่งของร้านค้าสาขาอื่น ๆ อันดับ 4 ด้านราคา การให้ความสำคัญกับ ป้ายบอกราคาชัดเจนและสามารถต่อรองราคาได้อันดับ 5 ด้านส่งเสริมการขาย ซึ่งผู้ประกอบการเห็นว่า เทศบาลตำบลทุ่งโฮ้ง มีส่วนช่วยส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อมสำหรับการดำรงรักษาเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อมบ้านทุ่งโฮ้ง พบว่า เอกลักษณ์ของผ้าหม้อฮ่อมต้องแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของชุมชนในท้องถิ่นและในขณะเดียวกันก็ต้องรักษาสุขภาพไว้ให้ดี ด้านผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อม ผลการสัมภาษณ์ประเด็นการสัมภาษณ์ถึงเอกลักษณ์ของ

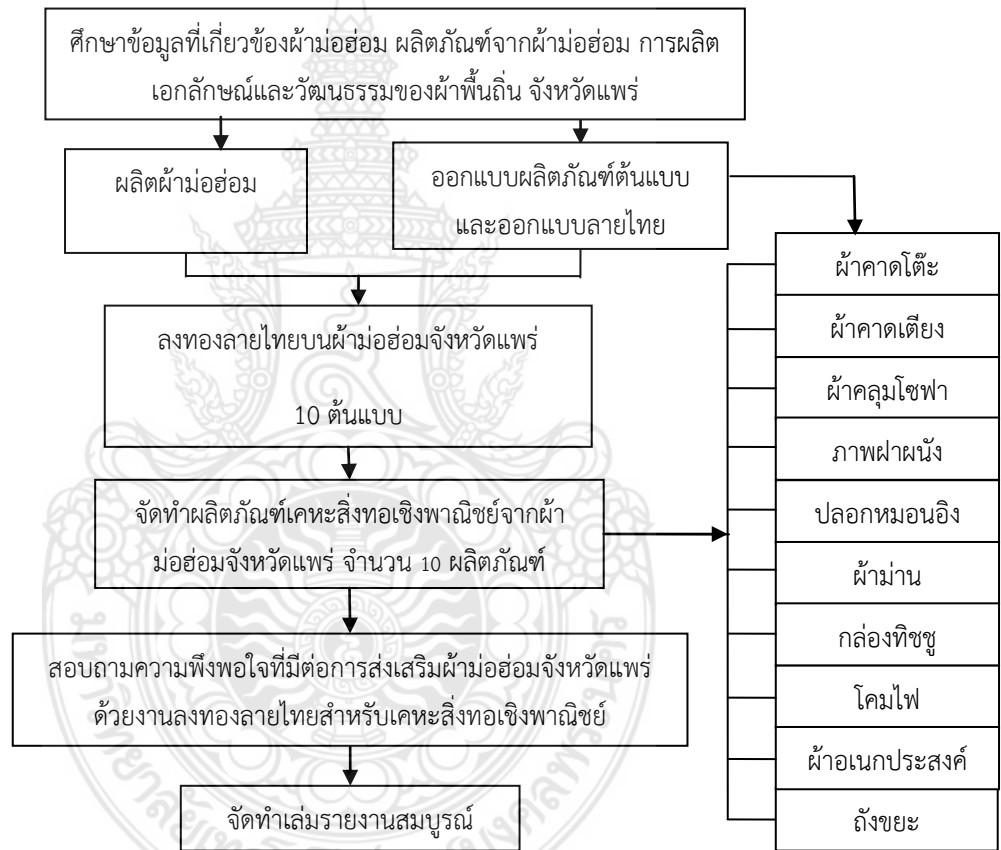
ผ้าหม้อฮ่อมที่จำเป็นต้องรักษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 13 คนให้ความเห็นว่าคงการย้อมธรรมชาติแบบดั้งเดิม และมีบางคนที่ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรมีการดำรงรักษาเกี่ยวกับการผลิต เช่น การทอ การรักษาคุณภาพมาตรฐานของวัตถุดิบ การดำรงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นความสำคัญของการรักษาเอกลักษณ์ผ้าหม้อฮ่อมนอกจากนี้หากเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการกับหน่วยงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมด้านการพัฒนารูปลักษณ์ผลิตภัณฑ์ เอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์การควบคุมราคาให้เหมาะสมกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการส่งเสริมการขาย ในขณะที่ผู้ประกอบการที่มีชื่อเสียงของตำบลทุ่งไหล้ง จะมุ่งเน้นไปที่การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และช่องทางการจัดจำหน่ายเพื่อสร้างชื่อเสียงและยอดขายให้เพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย เรื่องการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ นอกจากการศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนั้น ผู้วิจัยได้วางแผนการวิจัย เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการประมวลผลข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ตามแผนภูมิที่ 3.1

แผนภูมิที่ 3.1 กระบวนการดำเนินงานวิจัย

3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทอนลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบลวดลายไทยด้วยการลงทอนลายไทยบนผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่สำหรับงานเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่สำหรับงานเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

3.1.1 เครื่องมือในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1.1.1 การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ตกแต่งด้วยลักษณะลวดลายเครือเถาซึ่งเป็นลวดลายเฉพาะและเป็นเอกลักษณ์ของภาคเหนือ จำนวน 10 ต้นแบบ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ผ้าคาดโต๊ะ ผ้าคาดเตียง ผ้าคลุมโซฟา ภาพฝาผนัง ปлокหมอนอิง ผ้าม่าน กล่องกระดาศทิชชู โคมไฟ ผ้าอเนกประสงค์ และ ถังขยะโซฟาและออกแบบลายไทย

3.1.1.2 ลงทอนลายไทยบนผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ได้แก่ ผ้าคาดโต๊ะ ผ้าคาดเตียง ผ้าคลุมโซฟา ภาพฝาผนัง ปлокหมอนอิง ผ้าม่าน กล่องกระดาศทิชชู โคมไฟ ผ้าอเนกประสงค์ และ ถังขยะ โซฟา

3.1.1.3 จัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์จากผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผ้าคาดโต๊ะ ผ้าคาดเตียง ผ้าคลุมโซฟา ภาพฝาผนัง ปлокหมอนอิง ผ้าม่าน กล่องกระดาศทิชชู โคมไฟ ผ้าอเนกประสงค์ และ ถังขยะ โซฟา

3.1.1.4 สอบถามความพึงพอใจผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้ให้บริการที่มีต่อการพัฒนาผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทอนลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริโภค เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบฉลากและสัญลักษณ์ดูแลรักษาผลิตภัณฑ์สิ่งทอพื้นเมือง

3.2 วิธีการ

3.2.1 ศึกษาข้อมูลและหาแหล่งวัตถุดิบ

ศึกษาข้อมูลโรงแรมภายใน อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ พบว่ามีโรงแรมถึง 19 แห่ง โดยในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นโรงแรมที่มีลักษณะความเป็นไทยมีเอกลักษณ์ของภาคเหนือ ซึ่งมีทั้งหมด 3 โรงแรม ได้แก่

3.2.1.1 โรงแรมภูมิไทย การ์เด็น สถานที่ตั้ง 31 ถนนศศิบุตร ต.ในเวียง อ.เมือง จ.แพร่ 54000 เป็นโรงแรมที่มีเสน่ห์แห่งนี้ตั้งอยู่ท่ามกลางสวนหย่อมเขตร้อน ให้บริการห้องพักที่ตกแต่งแบบไทยๆ ภายในห้องพักมีเคเบิลทีวี มินิบาร์ และเครื่องปรับอากาศ

ภาพที่3.1 : โรงแรมภูมิไทย การ์เด้น

ที่มา : <http://www.booking.com/hotel/th/phoom-thai-garden.th.html>

3.2.1.2 โรงแรมแม่มพาลาเลส สถานที่ตั้ง เลขที่ 181/6 ถนน ยันตรกิจโกศล อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000 ให้บริการห้องพักในจังหวัดแพร่ ที่พักแห่งนี้มีบริการอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wi-Fi) ฟรี ห้องอาหาร สระว่ายน้ำกลางแจ้ง ผู้เข้าพักสามารถเพลิดเพลินกับการจิบเครื่องดื่มที่บาร์ในสถานที่

ภาพที่3.2 : โรงแรมแม่มพาลาเลส

ที่มา : <http://www.booking.com/hotel/th/maeyom-palace.th.html>

3.2.1.3 โรงแรมเฮือน นานา สถานที่ตั้ง 7/9 ถนนศศิบุตร ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000 ห้องพักตกแต่งในสไตล์ไทยทันสมัย มีที่วีจอบนระบบช่องสัญญาณดาวเทียมขนาด 42 นิ้ว ตู้นักรัย มินิบาร์ กาต้มน้ำไฟฟ้า รองเท้าแตะ เสื้อคลุมอาบน้ำ ห้องน้ำในตัวประกอบด้วยเครื่องเป่าผมและเครื่องใช้ในห้องน้ำฟรี

ภาพที่ 3.3 : โรงแรมเฮือน นานา

ที่มา : <http://www.booking.com/hotel/th/huern-na-na-boutique.th.html>

3.2.2 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

3.2.2.1 กลุ่มผู้ผลิตผ้าหม้อฮ่อม ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มที่ผลิตผืนผ้าหม้อฮ่อม และกลุ่มที่ผลิตสินค้าสำเร็จรูปที่ทำมาจากผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อม ในจังหวัดแพร่ โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2.2.2 ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้วิจัยเลือกผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เฉพาะในอำเภอเมือง จังหวัดแพร่ โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากสภาพแวดล้อมของโรงแรม ลักษณะของผู้ใช้บริการ และราคาห้องพัก

3.2.2.3 ผู้ใช้บริการ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ให้บริการหรือผู้ที่เคยใช้บริการโรงแรมขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

3.2.3 การรวบรวมข้อมูล

3.2.3.1 เลือกสถานที่ทำการวิจัยหลังจากที่ได้ลงพื้นที่ดูโรงแรมทั้ง 3 โรงแรม เพื่อดูความเหมาะสม พบว่า โรงแรมที่มีความเหมาะสมกับการทำโครงการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงแรม เฮือน นานา ทางคณะผู้วิจัยจึงติดต่อประสานงานกับทางโรงแรม เพื่อเข้าวัดพื้นที่ สำหรับทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

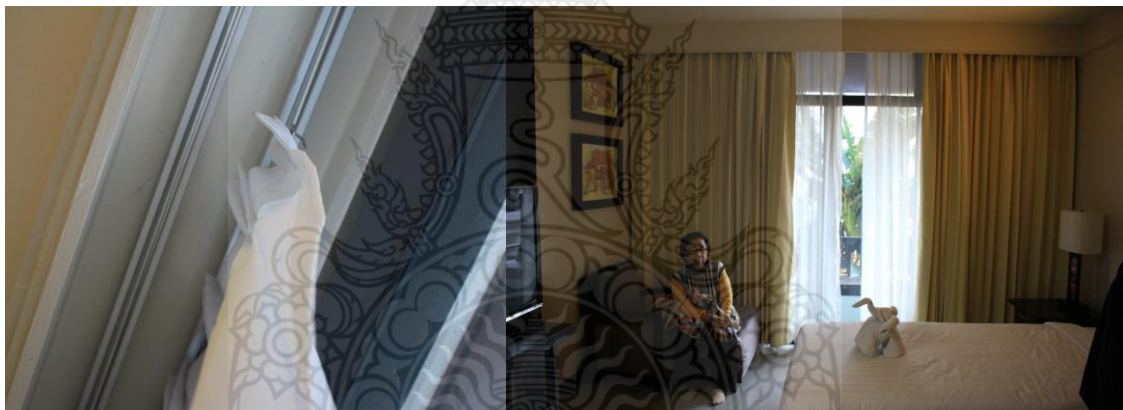
ภาพที่ 3.4 : วัดความกว้างของเตียงเพื่อทำที่คาดเตียง

ภาพที่ 3.5 : วัดผนังเพื่อทำภาพติดหัวเตียง

ภาพที่ 3.6 : วัดพื้นที่ผนังห้อง พักพิงและหมอนอิง

ภาพที่ 3.7 : วัดขนาดและตรวจสอบการเกาะเกี่ยวเพื่อทำผลิตภัณฑ์ผ้าม่าน

ภาพที่ 3.8 : วัดขนาดถังขยะเพื่อทำผลิตภัณฑ์ผ้าครอบถังขยะ

ภาพที่ 3.9 : วัดขนาดถุงและกล่องทิชชูเพื่อใช้ทำผลิตภัณฑ์ถุงอเนกประสงค์และกล่องทิชชู

ภาพที่ 3.10 : วัดขนาดโคมไฟและโต๊ะเพื่อใช้ทำผลิตภัณฑ์โคมไฟและผ้าคาดโต๊ะ

3.2.3.2 การออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยได้นำลายไทยมาวางลงบนผ้า โดยใช้ลายเครือเถา ซึ่งเป็นลายที่แสดงถึงเอกลักษณ์ตามวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของทางภาคเหนือ นำมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผ้าคาดโต๊ะ ผ้าคาดเตียง ผ้าคลุมโซฟา ภาพฝาผนัง ปлокหมอนอิง ผ้าม่าน กล่องกระดาศทิชชู โคมไฟ ผ้าอเนกประสงค์ และถังขยะ โดยมีรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ดังนี้

1) การออกแบบผลิตภัณฑ์ภาพฝาผนังรูปแจกันและรูปช้าง

ภาพที่ 3.11 : แบบร่างการออกแบบผลิตภัณฑ์ภาพฝาผนังรูปแจกันและรูปช้าง

2) การออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าม่าน

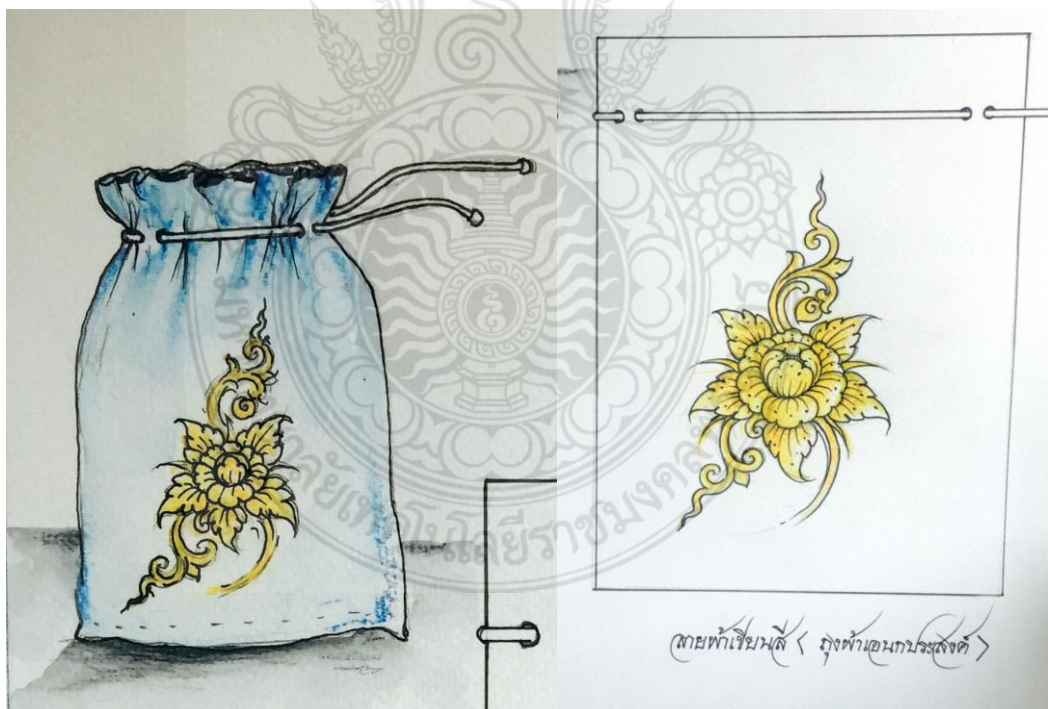
ภาพที่ 3.12 : แบบร่างการออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าม่าน

3) การออกแบบผลิตภัณฑ์ถึงขยะ

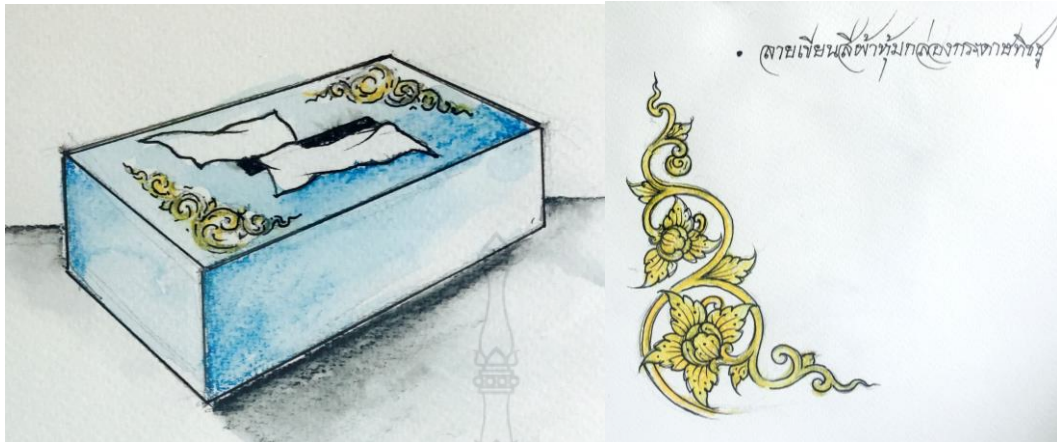
ภาพที่ 3.13 : แบบร่างผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมถึงขยะ

4) การออกแบบผลิตภัณฑ์ถุงผ้าอเนกประสงค์

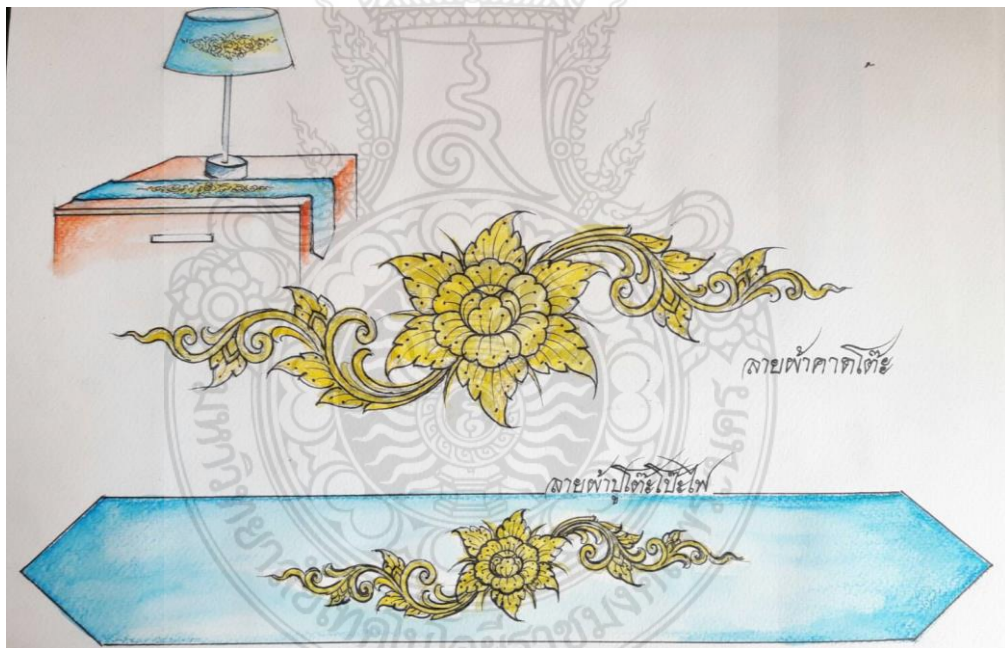
ภาพที่ 3.14 : แบบร่างผลิตภัณฑ์ถุงผ้าอเนกประสงค์

5) การออกแบบผลิตภัณฑ์กล่องกระดาษทิชชู

ภาพที่3.15 : แบบร่างผลิตภัณฑ์กล่องกระดาษทิชชู

6) การออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าคาดโต๊ะ

ภาพที่3.16 : แบบร่างผลิตภัณฑ์ผ้าคาดโต๊ะ

7) การออกแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ

ภาพที่ 3.17 : แบบร่างผลิตภัณฑ์โคมไฟ

8) การออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าผ้าคาดเตียง

ภาพที่ 3.18 : แบบร่างผลิตภัณฑ์ผ้าผ้าคาดเตียง

9) การออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมโซฟา (ผ้าคลุมเก้าอี้)

ภาพที่3.19 : แบบร่างผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมโซฟา

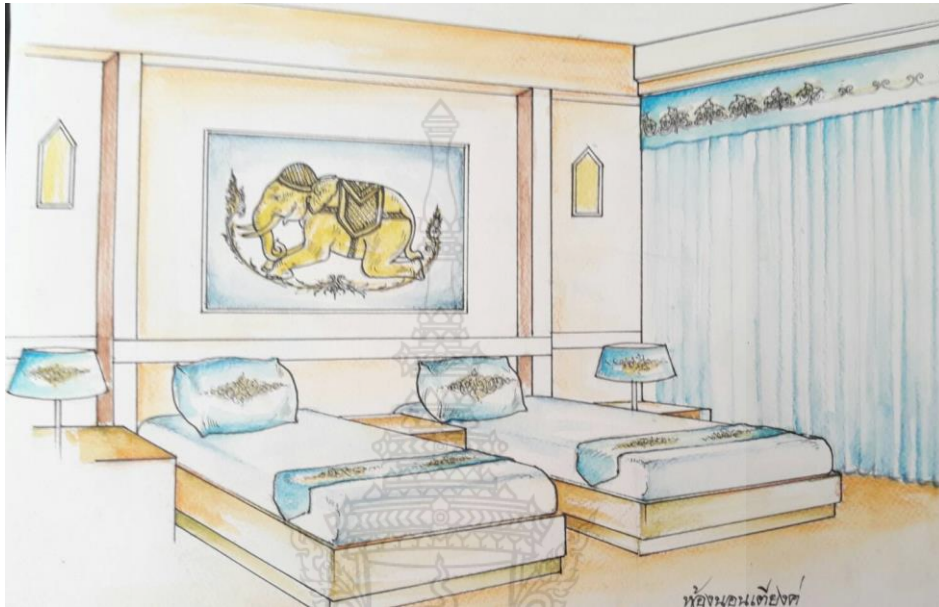
10) การออกแบบผลิตภัณฑ์ปลอกหมอนอิง

ภาพที่3.20 : แบบร่างผลิตภัณฑ์ปลอกหมอนอิง

3.2.3.3 การออกแบบภายในห้องพักของโรงแรม เมื่อทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ทั้ง 10 ผลิตภัณฑ์แล้ว ผู้วิจัยได้นำมาจัดวางและตกแต่งภายในห้องพัก โดยมีลักษณะการออกแบบดังนี้

1) ห้องพักแบบ ดีลักซ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นเตียงแพด

ภาพที่ 3.21 : แบบร่างห้องพักแบบ ดีลักซ์

2) มุมนั่งเล่นภายในห้องพักแบบ ดีลักซ์

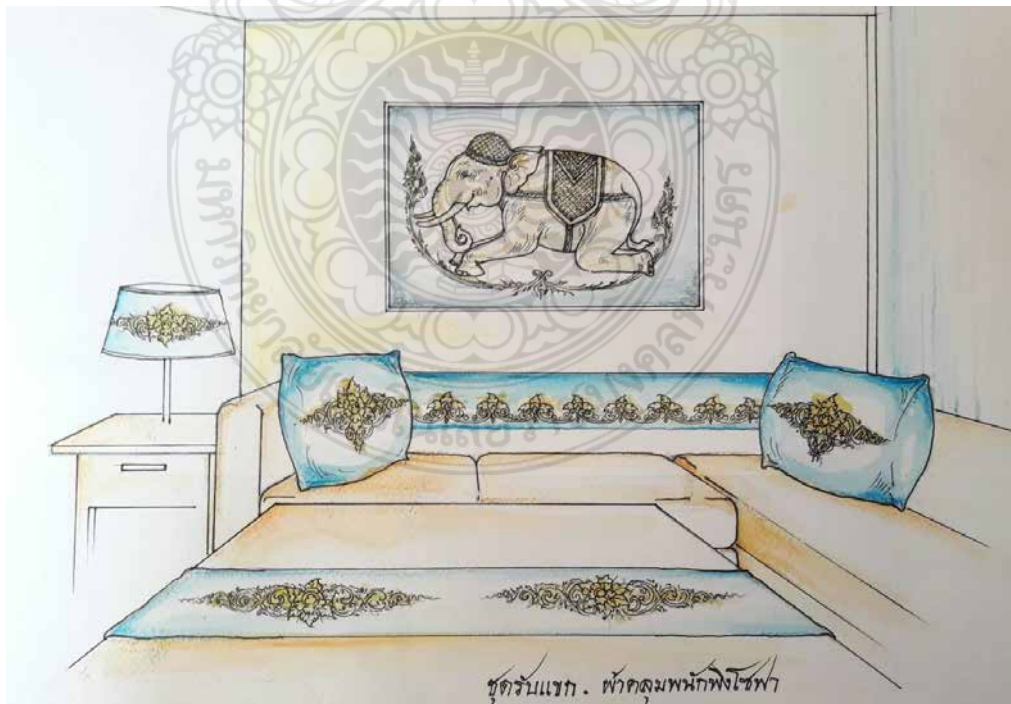
ภาพที่ 3.22 : แบบร่างมุมนั่งเล่นภายในห้องพักแบบ ดีลักซ์

3) ห้องพักแบบ เอ็มโพรี สวีท ซึ่งมีมีเตียงเดี่ยวขนาดใหญ่

ภาพที่3.23 : แบบร่างห้องพักแบบ เอ็มโพรี

3) มุมห้องรับแขกภายในห้องพักแบบ เอ็มโพรี สวีท

ภาพที่3.24 : แบบร่างมุมห้องรับแขกภายในห้องพักแบบ เอ็มโพรี สวีท

3.2.3.4 ขั้นตอนการเขียนลายและจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

1) สีอะคริลิกเขียนผ้า สีที่ใช้เขียนลายในงานวิจัยครั้งนี้เป็นสีอะคริลิกสีทองยี่ห้อ ศิลปากรประดิษฐ์ (Silpakorn) ซึ่งคุณสมบัติของสีที่ใช้จะเนื้อสีที่มีความนุ่มเนียนสม่ำเสมอ มีความยืดหยุ่นสูง ยึดเกาะกับพื้นผิวได้ดีเยี่ยมมีการผสมสูตรเฉพาะตัวเพื่อนำเอาลักษณะพิเศษ(ความโปร่งใสหรือความทึบแสง)และความสุกใสของแต่ละเม็ดสีน้ำแสดงออกมาให้สูงสุด สามารถใช้กับงานศิลปะทุกพื้นผิว เช่น ผ้าใบ กระดาษ ผนัง โลหะ กระจก แก้ว กระเบื้อง ปูนปลาสเตอร์ ไม้ และฝาผนัง

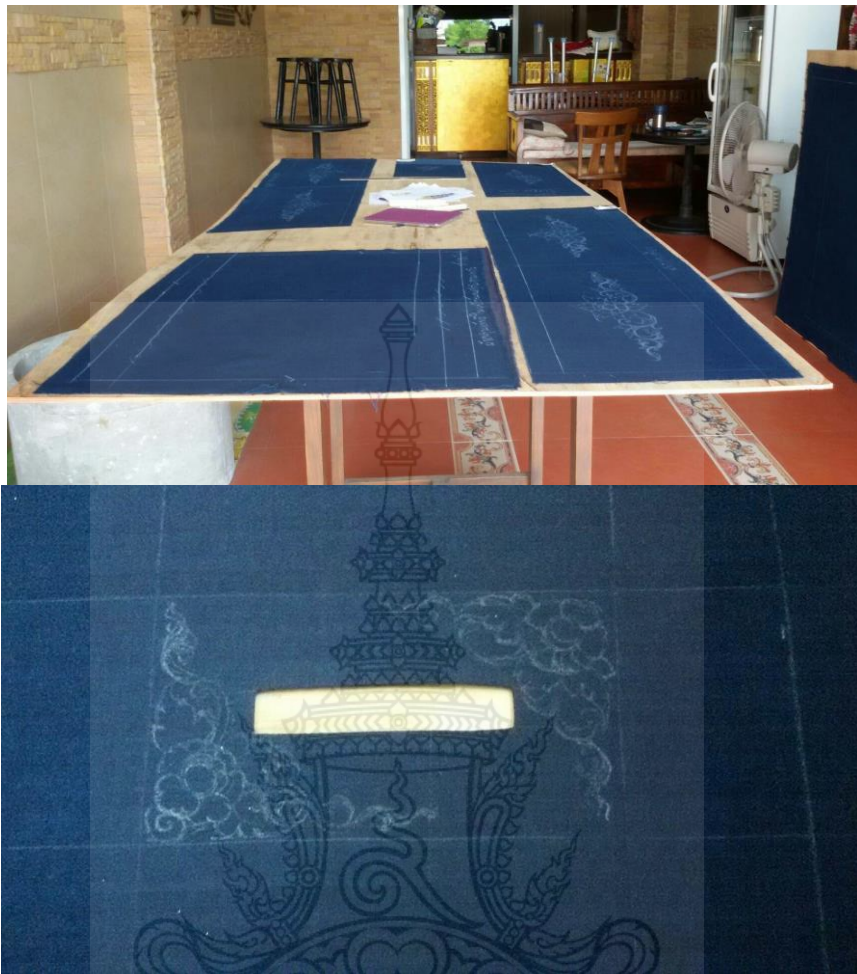
ภาพที่3.25 : สีอะคริลิกเขียนผ้า

ที่มา : <http://zieng.com/art/1016--acrylic-colors-500-ml.html>

2) ร่างลายไทยบนผ้า ขั้นตอนการเขียนลายไทยลงบนผ้า จะต้องสร้างแบบตัดลงและกำหนดตำแหน่งของวางลายลงบนผ้าเสียด้วยดินสอเขียนผ้า แล้วนำชิ้นงานแต่ละชิ้นมายึดติดลงบนกระดาษเพื่อใช้สำหรับลงลายทองต่อไป

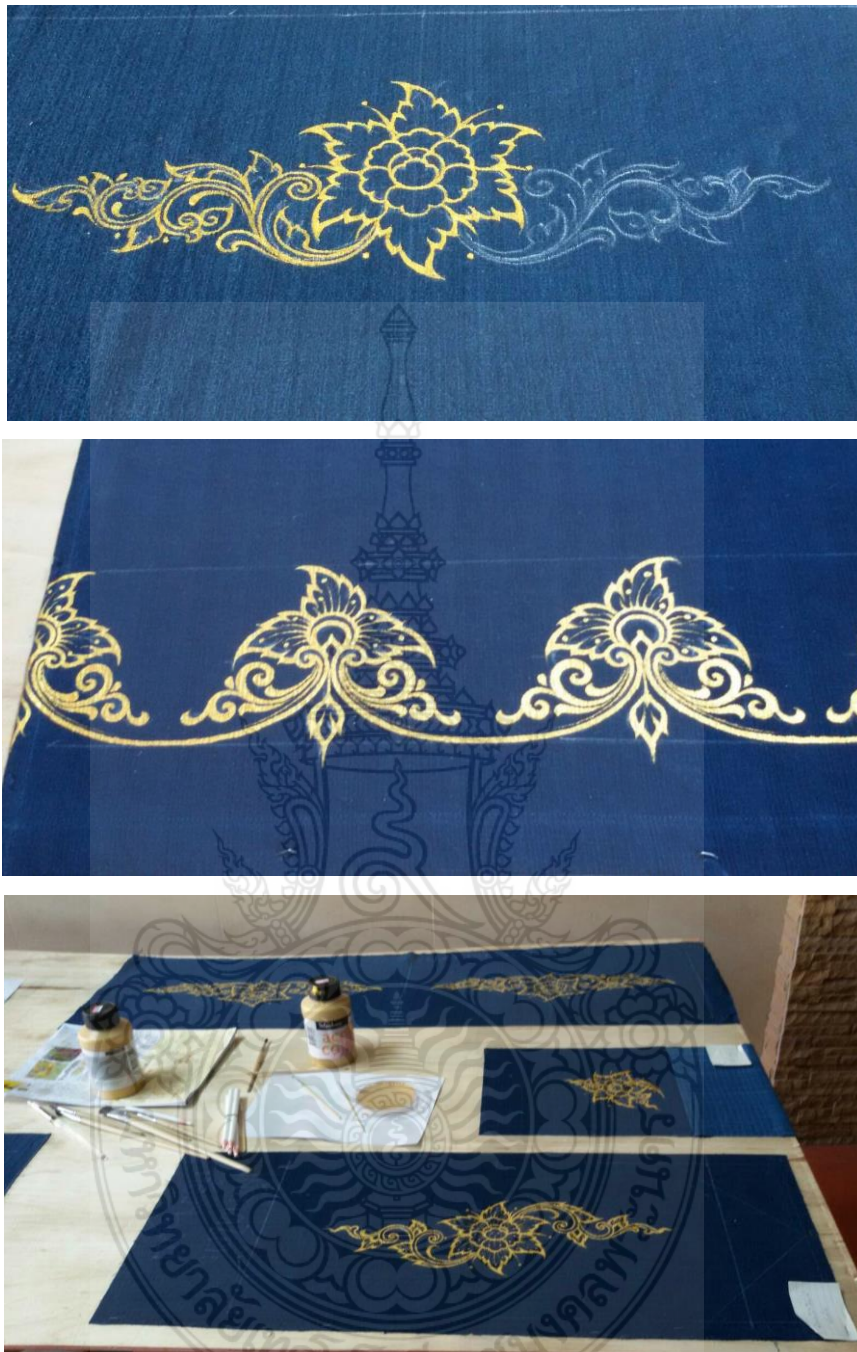

ภาพที่3.26 : วิธีการร่างลายไทยลงบนผ้า

ภาพที่3.27 : วิธีการร่างลายไทยลงบนผ้า (ต่อ)

3) การลงทองลายไทย เมื่อยึดติดชิ้นงานกับแผ่นกระดาษแล้วเราก็ำทำการเขียนลายทอง โดยการเขียนลายในครั้งนี้ใช้พู่กันขนยาวพิเศษ เบอร์พู่กันที่ใช้คือ เบอร์ที่ 00 พิเศษ, 0 พิเศษ เบอร์ 2, 5, 8, และเบอร์ 12 เทคนิคของการเขียนลายทองจะต้องเขียนซ้ำประมาณ 3 รอบ เพราะเนื้อผ้าม่อฮ่อมมีลักษณะของการดูดสี หากเขียนเพียงรอบเดียวสีทองจะจืดและจมลงบนเนื้อผ้า ทำให้ต้องเขียนซ้ำ เพื่อให้ลวดลายดูเข้มและมีมิติมากขึ้น

ภาพที่ 3.28 : การลงทองลายไทยลงบนผ้า

3.2.3.3 ผลิตภัณฑ์สำเร็จ งานวิจัยครั้งนี้ได้จัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผ้าคาดโต๊ะ ผ้าคาดเตียง ผ้าคลุมโซฟา ภาพฝาผนัง ปлокหมอนอิง ผ้าม่าน กล่องกระดาษทิชชู โคมไฟ ผ้าอเนกประสงค์ และถังขยะ เมื่อทำผลิตภัณฑ์เสร็จจึงนำไปจัดตกแต่งห้องโดยมีลักษณะของการวางชิ้นงานดังนี้

- 1) ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ผ้าคาดโต๊ะ กล่องกระดาษทิชชูและโคมไฟ

ภาพที่ 3.29 : ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ผ้าคาดโต๊ะ กล่องกระดาษทิชชูและโคมไฟ

2) ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ถุงผ้าอเนกประสงค์

ภาพที่3.30 : ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ถุงผ้าอเนกประสงค์

3) ผลิตภัณฑ์สำเร็จ หมอนอิง

ภาพที่3.31 : ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ถุงผ้าอเนกประสงค์

4) ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ภาพวาดติดผนังรูปช้างและรูปแจกัน

ภาพที่3.32 : ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ภาพวาดติดผนังรูปช้างและรูปแจกัน

5) ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ผ้าม่าน

ภาพที่3.33 : ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ผ้าม่าน

6) ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ถังขยะ

ภาพที่3.34 : ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ถังขยะ

7) ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ผ้าคาดเตียง

ภาพที่3.35 : ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ผ้าคาดเตียง

8) ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ผ้าคลุมโซฟา

ภาพที่3.36 : ผลิตภัณฑ์สำเร็จ ผ้าคลุมโซฟา

3.3 การรวบรวมข้อมูล

- 3.3.1 ดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3.2 สอบถามความพึงพอใจที่ได้รับมาตรวจสอบความถูกต้อง และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องของข้อมูล และลงรหัสเตรียมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีการพัฒนาผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

แปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ มีเกณฑ์ให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับความพึงพอใจ
5	พึงพอใจมากที่สุด
4	พึงพอใจมาก
3	พึงพอใจปานกลาง
2	พึงพอใจน้อย
1	พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์ของการแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ แบ่งเป็น 5 ระดับ (สุชาติ, 2540) ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.01 – 5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.26 – 4.00	พึงพอใจมาก
2.51 – 3.25	พึงพอใจปานกลาง
1.76 – 2.50	พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.75	พึงพอใจน้อยที่สุด

3.5 สถานที่ทำการวิจัย

- 3.5.1 โรงแรมเฮือน นานา 7/9 ถนนศศิบุตร ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000
- 3.5.2 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวรชัยพบาล เขตดุสิต กทม. 10300

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัย เรื่องการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อออกแบบลวดลายไทยด้วยการลงทองลายไทยบนผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่สำหรับงานเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์จากผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่สำหรับงานเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ โดยคณะผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

4.1 ออกแบบลวดลายไทยด้วยการลงทองลายไทยบนผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่

จากการลงพื้นที่เพื่อศึกษา เก็บข้อมูล และสัมภาษณ์ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับ จังหวัดแพร่ การออกแบบลวดลายไทยที่มีเอกลักษณ์ของจังหวัดแพร่ ที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ ลวดเครือเถาซึ่งเป็นลายที่เอกลักษณ์และเป็นลายดั้งเดิม นำมาตัดทอนและยกมาออกแบบบนผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอจำนวน 10 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผ้าคาดโต๊ะ ผ้าคาดเตียง ผ้าคลุมโซฟา ภาพฝาผนัง ปлокหมอนอิง ผ้าม่าน กล่องกระดาษทิชชู โคมไฟ ผ้าอเนกประสงค์ และถังขยะ และนำมาจัดตกแต่งภายในห้องพักของโรงแรมดังนี้

4.1.1 ภาพบรรยากาศของห้อง ดีลักซ์ เตียงแพด ลักษณะของห้องนี้เป็นเตียงคู่ ไม่มีระเบียบ ห้องน้ำในตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการตกแต่งภายในห้องโดยใช้ผลิตภัณฑ์จากงานวิจัย โดยมีลักษณะดังนี้

ภาพที่ 4.1 : ภาพบรรยากาศของห้อง ดีลักซ์ เตียงแพด (ก่อนปรับเปลี่ยน)

ภาพที่4.2: ภาพบรรยากาศของห้อง ดีลักซ์ เตียงแพด (หลังปรับเปลี่ยน)

4.1.2 ห้องเอ็มไพร์ สวิต ในห้องนี้จะเป็นเตียงขนาดใหญ่ในห้องแบ่งออกเป็น ส่วนๆ ได้แก่ ห้องนั่งเล่น ห้องนอน และส่วนของการทำอาหาร ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการตกแต่งภายในห้องโดยใช้ผลิตภัณฑ์จากงานวิจัย โดยมีลักษณะดังนี้

ภาพที่4.3 : ภาพบรรยากาศของห้อง ห้องเอ็มไพร์ สวิต (ก่อนปรับเปลี่ยน)

ภาพที่4.4 : ภาพบรรยากาศของ ห้องเอ็มไพร์ สวิต (หลังปรับเปลี่ยน)

4.1.3 ชุดรับแขก ทางผู้วิจัยจัดชุดรับแขกออกเป็น 2 ขนาดได้แก่ ขนาดเล็กใช้สำหรับห้อง ดีลักซ์ เตียงแพด และชุดรับแขกขนาดใหญ่ใช้สำหรับห้องเอ็มไพร์ สวิต โดยมีลักษณะการจัดวาง ดังนี้

4.1.3.1 ชุดรับแขกขนาดเล็กใช้สำหรับ ดีลักซ์ เตียงแพด

ภาพที่4.5 : ชุดรับแขกขนาดเล็กใช้สำหรับ ดีลักซ์ เตียงแพด

4.1.3.2 ชุดรับแขกขนาดใหญ่ใช้สำหรับ ห้องเอ็มไพร์ สวีท

ภาพที่ 4.6 : ชุดรับแขกขนาดใหญ่ใช้สำหรับ ห้องเอ็มไพร์ สวีท

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ ผู้วิจัยทำการออกแบบลวดลายไทยด้วยการลงทองลายไทยบนผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ และผลิตผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์ นำไปตกแต่งภายในห้องพักของตรงแรมแล้ว สอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบลวดลายไทยด้วยการลงทองลายไทยบนผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ จากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้ให้บริการ ได้ผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

4.2.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริโภค

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน โดยแสดงการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.1 - 4.5

ตารางที่ 4.1 เพศของผู้บริโภค

(n =50)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	37	76.00
ชาย	13	24.00
รวม	50	100.00

จากตาราง 4.1 อภิปรายผลได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0

ตารางที่ 4.2 อายุของผู้บริโภค

(n =50)

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21 - 25 ปี	15	30.00
26 - 30 ปี	6	34.00
31 - 45 ปี	17	12.00
46 ปีขึ้นไป	12	24.00
รวม	50	100.00

จากตาราง 4.2 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 46 ปีขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมามีอายุระหว่าง 31 - 45 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 อายุ 21 - 25 ปี มีจำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 17.00 และส่วนน้อย มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.00

ตารางที่ 4.3 อาชีพของผู้บริโภค

(n =50)

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มผู้ผลิตผ้าหม้อฮ่อม	7	14.00
ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม	10	20.00
พนักงานในธุรกิจโรงแรม	8	16.00
ผู้ใช้บริการ	25	50.00

จากตาราง 4.3 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้บริการ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 พนักงานในธุรกิจโรงแรม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และกลุ่มผู้ผลิตผ้าหม้อฮ่อม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00

ตารางที่ 4.4 รายได้ของผู้บริโภค

(n =50)

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3	6.00
15,001 – 20,000 บาท	3	6.00
20,001 – 25,000 บาท	6	12.00
25,001- 30,000 บาท	17	34.00
ตั้งแต่ 30,001 ขึ้นไป	21	42.00

จากตาราง 4.4 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภค ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ตั้งแต่ 30,001 ขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาคือมีรายได้ 25,001- 30,000 บาท มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับ 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 15,001 – 20,000 บาท และมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

ตารางที่ 4.5 ระดับการศึกษาของผู้บริโภค

(n =50)

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าอนุปริญญา	13	13.00
อนุปริญญา	9	9.00
ปริญญาตรี	48	48.00
ปริญญาโท	27	27.00
สูงกว่าปริญญาโท	3	3.00

จากตาราง 4.5 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีมีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 27.00 ต่ำกว่าอนุปริญญา จำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 13.00 อนุปริญญา จำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 9.00 และส่วนน้อยสูงกว่าปริญญาโทจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 3.00

4.2.2 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทอนลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

จากการวิเคราะห์ความถึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ได้แก่ ผู้กลุ่มผู้ผลิตผ้าม่อฮ่อม ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม พนักงานในธุรกิจโรงแรม ดังตารางที่ 4.6 - 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทอนลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

(n =50)

	ประเด็นคำถาม	\bar{X}	ระดับความพึงพอใจ
1.	สามารถดึงดูดความสนใจได้ดี	4.88	มากที่สุด
2.	การออกแบบช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ต่อผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่	4.76	มากที่สุด
3.	ประยุกต์เอกลักษณ์ของศิลปะในจังหวัดแพร่ ให้เข้ากับการใช้งานในงานเคหะสิ่งทอ	4.68	มากที่สุด
4.	มีความเป็นไปได้ทางการตลาด	4.84	มากที่สุด
5.	ลวดลายมีความเหมาะสม ประณีต สวยงาม	4.72	มากที่สุด
6.	เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย	4.72	มากที่สุด
7.	เพิ่มคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าม่อฮ่อม	4.72	มากที่สุด
	ประเด็นคำถาม	\bar{X}	ระดับความพึงพอใจ
8.	มีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	4.72	มากที่สุด
9.	สามารถช่วยส่งเสริมทางการท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ได้อีกทางหนึ่ง	4.62	มากที่สุด
10.	ภาพรวมของการใช้ประโยชน์ผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทอนลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์	4.72	มากที่สุด
รวม		4.74	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 อภิปรายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทอนลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ในทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.74

4.3 การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 31 – 45 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้บริการ มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาท ขึ้นไป มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ ได้สรุปผลการวิเคราะห์ พบว่า ในเรื่องความสามารถดึงดูดความสนใจได้ดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 4.88 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีความเป็นไปได้ทางการตลาด ค่าเฉลี่ย 4.84 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด การออกแบบช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ต่อผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ค่าเฉลี่ย 4.76 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ลวดลายมีความเหมาะสม ประณีต สวยงาม เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยเพิ่มคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าม่อฮ่อม มีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ภาพรวมของการใช้ประโยชน์ผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ ค่าเฉลี่ย 4.72 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ประยุกต์เอกลักษณ์ของศิลปะในจังหวัดแพร่ให้เข้ากับการใช้งานในงานเคหะสิ่งทอค่าเฉลี่ย 4.68 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถช่วยส่งเสริมทางการท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ได้อีกทางหนึ่งค่าเฉลี่ย 4.62 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

ผลการดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทย สำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบลวดลายไทยด้วยการลงทองลายไทย บนผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่สำหรับงานเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์และเพื่อศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์จากผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่สำหรับงานเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ เครื่องมือที่ใช้ทำการวิจัยคือ แบบร่างลายไทย ลวดลายเครือเถาซึ่งเป็นลวดลายเฉพาะและเป็นเอกลักษณ์ของภาคเหนือ แบบร่างผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ต้นแบบเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์จากผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ จำนวน 10 ต้นแบบ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ผ้าคาดโต๊ะ ผ้าคาดเตียง ผ้าคลุมโซฟา ภาพฝาผนัง ปлокหมอนอิง ผ้ามาน กลองกระดาษทิชชู โคมไฟ ผ้าอเนกประสงค์ และ ถังขยะ โซฟาและแบบสอบถามความพึงพอใจผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้ให้บริการ โดยวิเคราะห์ ข้อมูล เพื่อหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย สรุปผลในรูปแบบตาราง และการเขียนบรรยาย

5.1 สรุปผล

5.1.1 จากการวิจัยนี้ได้ศึกษาข้อมูลการออกแบบลวดลายไทยที่มีเอกลักษณ์ ตามสถานที่สำคัญต่างๆของจังหวัดแพร่ และนำมาใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ ลวดเครือเถาซึ่งเป็นลายที่เอกลักษณ์และเป็นลายดั้งเดิม โดยตัดทอนและยกมาออกแบบบนผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ

5.1.2 ศึกษาข้อมูลโรงแรมภายใน อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ที่มีลักษณะความเป็นไทยมีเอกลักษณ์ของภาคเหนือ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จาก โรงแรมเอือน นานา มีลักษณะห้องพักตกแต่งในสไตล์ไทยทันสมัย เป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว มีผู้เข้าใช้บริการจำนวนมาก ทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศ

5.1.2.1 คณะผู้วิจัยได้ทำการตกแต่งภายในของห้องพัก บริเวณที่นอน โดยใช้ผ้าม่อฮ่อมมาเขียนลงทองลายไทย และตัดเย็บผลิตภัณฑ์ประเภทเคหะสิ่งทอ เพื่อตรงตามวัตถุประสงค์ของวิจัย ห้องที่ใช้ตกแต่ง ดังนี้

1) ห้อง ดีลักซ์ เติงแพด ลักษณะของห้องนี้จะเป็นเตียงคู่ ไม่มีระเบียบห้องน้ำในตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน

2) ห้องเอ็มไพร์ สวีท ในห้องนี้จะเป็นเตียงขนาดใหญ่ในห้องแบ่งออกเป็น ส่วนๆ ได้แก่ ห้องนั่งเล่น ห้องนอน และส่วนของการทำอาหาร

5.1.2.2 คณะผู้วิจัยได้ทำการตกแต่งภายในของห้องพัก บริเวณชุดรับแขก โดยใช้ผ้าหม้อฮ่อมมาเขียนลงทองลายไทย และตัดเย็บผลิตภัณฑ์ประเภทเคหะสิ่งทอ เพื่อตรงตามวัตถุประสงค์ของวิจัย ห้องที่ใช้ตกแต่ง ดังนี้

- 1) ห้อง ดีลักซ์ เติงแพต ลักษณะของห้องนี้จะเป็นชุดรับแขกที่มีเก้าอี้พร้อมที่พักแขนขนาดเล็ก
- 2) ห้องเอ็มไพร์ สวีท ลักษณะของห้องนี้จะเป็นชุดรับแขกมีโซฟาขนาดใหญ่ มีโต๊ะกลาง

5.1.3 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุระหว่าง 46 ปีขึ้นไป โดยมากเป็นผู้ประกอบการ/เจ้าของธุรกิจ และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ตั้งแต่ 30,001 ขึ้นไป

5.1.4 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

5.1.4.1 กลุ่มผู้ผลิตผ้าหม้อฮ่อม ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มที่ผลิตผืนผ้าหม้อฮ่อม และกลุ่มที่ผลิตสินค้าสำเร็จรูปที่ทำมาจากผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อม ในจังหวัดแพร่ โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

5.1.4.2 ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้วิจัยเลือกผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ เฉพาะในอำเภอเมือง จังหวัดแพร่ โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากสภาพแวดล้อมของโรงแรม ลักษณะของผู้ใช้บริการ และราคาห้องพัก

5.1.4.3 ผู้ใช้บริการ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการหรือผู้ที่เคยใช้บริการโรงแรมขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

สามารถสรุปผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ในทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.74 ส่วนด้านการสามารถดึงดูดความสนใจได้ดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 4.88 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีความเป็นไปได้ทางการตลาด ค่าเฉลี่ย 4.84 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด การออกแบบช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ต่อผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ค่าเฉลี่ย 4.76 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ลวดลายมีความเหมาะสม ประณีต สวยงาม เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยเพิ่มคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อม มีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ภาพรวมของการใช้ประโยชน์ผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ ค่าเฉลี่ย 4.72 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ประยุกต์เอกลักษณ์ของศิลปะในจังหวัดแพร่ให้เข้ากับการใช้งานในงานเคหะสิ่งทอ ค่าเฉลี่ย 4.68 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถช่วยส่งเสริมทางการท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ได้อีกทางหนึ่งค่าเฉลี่ย 4.62 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์และการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

5.2.1.1 ได้องค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นและสร้างอัตลักษณ์ทางศิลปะด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

5.2.1.2 สร้างผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่และเป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยวแก่กลุ่มวิสาหกิจชุมชน

5.2.1.3 เพื่อเพิ่มรายได้และส่งเสริมให้เกิดอาชีพแก่กลุ่มช่างศิลป์ไทยและชุมชนที่ผลิตผ้าหม้อฮ่อมในจังหวัดแพร่

5.2.1.4 เพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

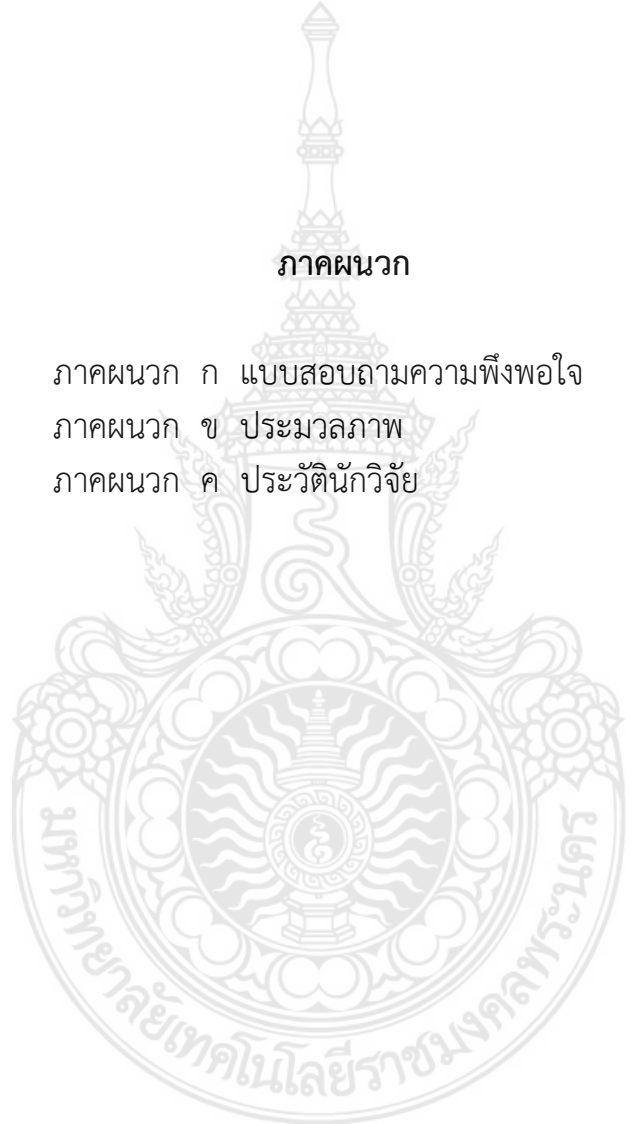
5.2.1.5 ส่งเสริมกลุ่มชุมชนที่ผลิตผ้าหม้อฮ่อมจังหวัดแพร่ให้เกิดนวัตกรรมเชิงพาณิชย์และยกระดับผ้าหม้อฮ่อม รวมทั้งผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อฮ่อมให้เป็นที่ยอมรับในตลาดอาเซียน

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.2.1 ปรับเปลี่ยนการนำองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นและสร้างอัตลักษณ์ทางศิลปะในจังหวัดอื่นๆ

5.2.2.2 นำผ้าพื้นเมืองที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควรมาเพิ่มมูลค่าเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

5.2.2.3 ใช้แนวความคิดนี้ เพื่อปรับปรุงทัศนียภาพภายในห้องพัก บริเวณที่ต้อนรับของโรงแรม เพื่อส่งเสริมให้เกิดจุดสนใจ เกิดกระแสการท่องเที่ยว หรือ อาจทำให้เพิ่มยอดขายให้แก่โรงแรมได้

ภาคผนวก

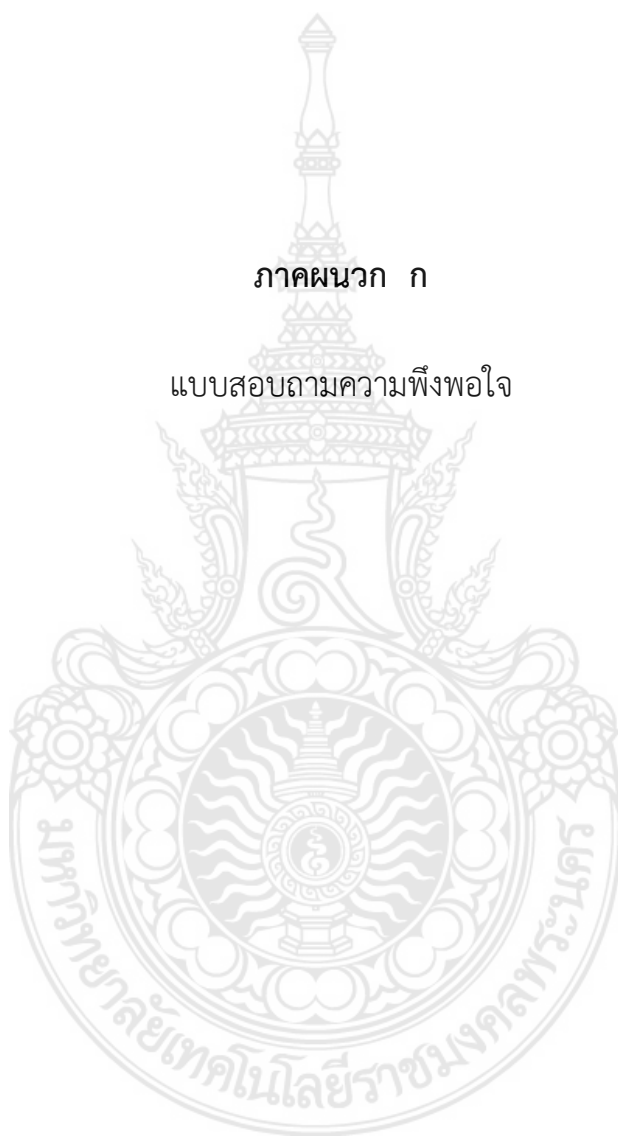
ภาคผนวก ก แบบสอบถามความพึงพอใจ

ภาคผนวก ข ประมวลภาพ

ภาคผนวก ค ประวัตินักวิจัย

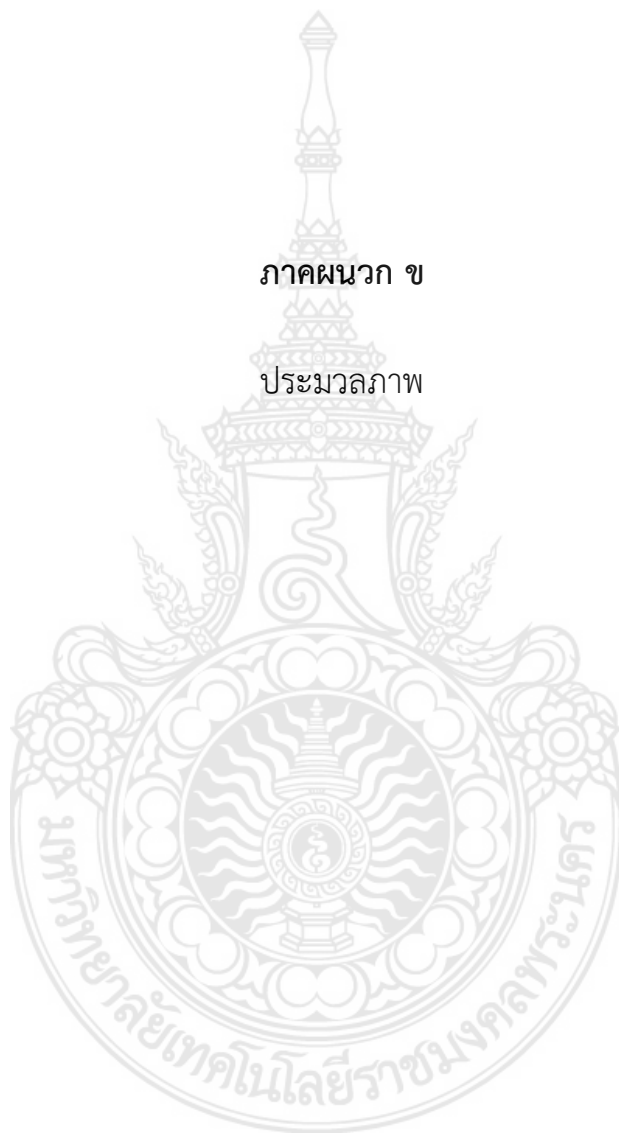
ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความพึงพอใจ

ภาคผนวก ข

ประมวลภาพ

ภาคผนวก ค

ประวัตินักวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

โครงการวิจัยการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

ประจำปีงบประมาณ 2559

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ เพื่อใช้สอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

2. แบบประเมิน ชุดนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

โดยใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้

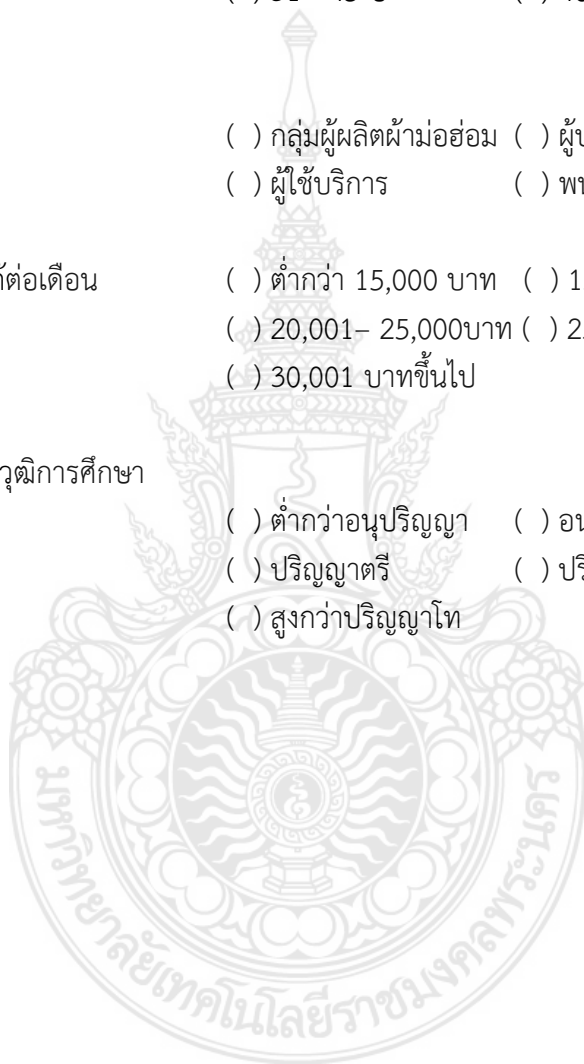
- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามี ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามี ความพึงพอใจในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามี ความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามี ความพึงพอใจในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามี ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีในการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์ ซึ่งเป็นโครงการวิจัยงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อไป

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 สถานะของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1.1 เพศ () ชาย () หญิง
- 1.2 อายุ () 21 - 25 ปี () 26 - 30 ปี
() 31 - 45 ปี () 46 ปีขึ้นไป
- 1.3 อาชีพ () กลุ่มผู้ผลิตผ้าม่อฮ่อม () ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม
() ผู้ใช้บริการ () พนักงานในธุรกิจโรงแรม
- 1.4 รายได้ต่อเดือน () ต่ำกว่า 15,000 บาท () 15,001 – 20,000 บาท
() 20,001– 25,000บาท () 25,001- 30,000 บาท
() 30,001 บาทขึ้นไป
- 1.5 ระดับวุฒิการศึกษา () ต่ำกว่าอนุปริญญา () อนุปริญญา
() ปริญญาตรี () ปริญญาโท
() สูงกว่าปริญญาโท

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทอนลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. สามารถดึงดูดความสนใจได้ดี					
2. การออกแบบช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ต่อผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่					
3. ประยุกต์เอกลักษณ์ของศิลปะในจังหวัดแพร่ ให้เข้ากับการใช้งานในงานเคหะสิ่งทอ					
4. มีความเป็นไปได้ทางการตลาด					
5. ลวดลายมีความเหมาะสม ประณีต สวยงาม					
6. เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย					
7. เพิ่มคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าม่อฮ่อมประเด็นคำถาม					
8. มีเอกลักษณ์ความเป็นไทย					
9. สามารถช่วยส่งเสริมทางการท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ได้อีกทางหนึ่ง					
10. ภาพรวมของการใช้ประโยชน์ผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ ด้วยงานลงทอนลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ประมวลภาพ

โครงการวิจัยการพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทย

สำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

ประจำปีงบประมาณ 2559 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

หัวหน้าโครงการ

- ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) นางสาวอัชชา หัตถยานานนท์
(ภาษาอังกฤษ) Miss. AUTCHA HATTAYANANONT
- เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 5 9599 00003 69 4
- ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ระดับ 5
- หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 02 665 3777 ต่อ 5212, 5531 โทรสาร 02 665 3800

E-mail autcha_m@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

- คศ.บ. (คหกรรมศาสตร์-ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย)
จากคณะคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คศ.ม.) จาก คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ :

สาขาสังคมวิทยา กลุ่มวิชาภูมิปัญญาท้องถิ่น

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย -

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย

7.2.1 การเพิ่มมูลค่าจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง การพัฒนาเส้นด้ายพิเศษจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2556 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.2.2 การเพิ่มมูลค่าจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเส้นด้ายพิเศษและการผลิตผืนผ้าจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2557 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.2.3 การพัฒนาเส้นด้ายจากชังข้าวสู่เชิงพานิชย์

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2557 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.2.4 การถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาเส้นด้ายจากชังข้าวสู่เชิงพานิชย์

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2558 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.2.5 การพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพานิชย์

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2559 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

7.3.1 โครงการวิจัยการพัฒนาผลิตภัณฑ์เส้นใยกล้วยในเชิงอุตสาหกรรม

เผยแพร่ นิทรรศการและรูปเล่มรายงาน

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2550 จากสถาบันอุตสาหกรรมสิ่งทอ

7.3.2 การพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมจากเส้นใยกล้วยสำหรับบรรจุผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2554 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

7.3.3 การพัฒนาผ้าโดยใช้นาโนเทคโนโลยีให้มีสมบัติในการต้านเชื้อและกลิ่นไม่พึงประสงค์สำหรับเครื่องแต่งกายเซฟในครัวอาหารไทย

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2555 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

7.3.4 การเพิ่มมูลค่าจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง การพัฒนาเส้นด้ายพิเศษจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2556 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.3.5 การเพิ่มมูลค่าจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเส้นด้ายพิเศษและการผลิตผืนผ้าจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2557 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.3.6 การพัฒนาเส้นด้ายจากชั่งข้าวสู่เชิงพานิชย์

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2557 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.3.7 การออกแบบฉลากและสัญลักษณ์ดูแลรักษาผลิตภัณฑ์สิ่งทอพื้นเมือง

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2557 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.3.8 การถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาเส้นด้ายจากชั่งข้าวสู่เชิงพานิชย์

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2558 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.3.9 การถ่ายทอดเทคโนโลยีการออกแบบฉลากและสัญลักษณ์ดูแลรักษาผลิตภัณฑ์สิ่งทอพื้นเมือง

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2558 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.3.10 การพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพานิชย์

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2559 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.3.11 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วยด้วยการพิมพ์แบบกราฟิกและตกแต่งนวัตกรรมนาโนสู่การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเชิงพานิชย์

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2559 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ -

ผู้ร่วมวิจัย คนที่ 1

- ชื่อ- สกุล (ภาษาไทย) นางบุษรา สร้อยระย้า
(ภาษาอังกฤษ) MRS. BUSSARA SOIRAYA
- เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 3 1014 00115 87 0
- ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์
- หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 0-2282-9009-15 Ext.6007, 0-2282-96-96

โทรสาร 0-2280-0435

E-mail bussara.s@live.rmutp.ac.th, bussara.s@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

- ศศ.ม. คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาผ้าและเส้นใย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ :

สาขาการศึกษา บริหารการศึกษา

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย -

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย

- 7.2.1 การวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าอ้อมสีธรรมชาติ
- 7.2.2 การวิจัยสิ่งประดิษฐ์ เครื่องรีดถ่ายความร้อน
- 7.2.3 การวิจัยและพัฒนากระดาษจากแกนสับปะรด
- 7.2.4 การวิจัยสิ่งประดิษฐ์เครื่องแยกความละเอียดเส้นใยกล้วย
- 7.2.5 การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตผ้าและผลิตภัณฑ์ในโครงการคลินิกเทคโนโลยี กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 7.2.6 การวิจัยการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเส้นใยกล้วยเชิงอุตสาหกรรม
- 7.2.7 การวิจัยการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์จากสิ่งประดิษฐ์เครื่องแยกความละเอียดเส้นใยกล้วยสู่ชุมชนในเขตจังหวัดนครสวรรค์
- 7.2.8 การวิจัยการพัฒนากระดาษจากใบอ้อยด้วยมือแบบไทยเพื่องานหัตถกรรมและบรรจุภัณฑ์
- 7.2.9 การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากกระดาษใบอ้อย
- 7.2.10 การศึกษาผลกระทบร้านอาหารไทยจากการเปิดการค้าเสรีประเทศญี่ปุ่นและแนวทางในเชิงยุทธศาสตร์สำหรับการปรับตัวเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของร้านอาหารไทย
- 7.2.11 การออกแบบเครื่องแต่งกายเซฟท์ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟท์ในครัวอาหารไทย

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

7.3.1 โครงการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเส้นใยกล้วย

7.3.2 โครงการวิจัยการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากผ้าทอมือย้อมสีธรรมชาติ
ปีที่พิมพ์ 2545

เผยแพร่ นิทรรศการวิชาการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

แหล่งทุน งบประมาณ: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

7.3.3 โครงการวิจัยสิ่งประดิษฐ์เครื่องแยกความละเอียดเส้นใยกล้วย
ปีที่พิมพ์ 2548

เผยแพร่ นิทรรศการและรูปเล่มรายงาน

แหล่งทุน งบประมาณ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

7.3.4 โครงการวิจัยและพัฒนากระดาษจากแกนสับปะรด
ปีที่พิมพ์ 2547-2548

เผยแพร่ผลงานในงานมหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
ประจำปี 2548

แหล่งทุน งบประมาณ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

7.3.5 โครงการวิจัยพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์เครื่องใช้จากผ้าสู่ชุมชน
ในเขตจังหวัดลพบุรี
ปีที่พิมพ์ 2548

เผยแพร่ งานมหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ประจำปี 2549

แหล่งทุน งบประมาณ: เครือข่ายการวิจัยภาคกลางตอนบน (สกอ.)

7.3.6 โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตผ้าและผลิตภัณฑ์ในโครงการคลินิกเทคโนโลยี
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

7.3.7 โครงการการพัฒนาผลิตภัณฑ์เส้นใยกล้วยในเชิงอุตสาหกรรม
ปีที่พิมพ์ 2552

เผยแพร่ นิทรรศการ และรูปเล่มรายงาน

แหล่งทุน สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

7.3.8 การพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมจากเส้นใยกล้วยสำหรับบรรจุผลิตภัณฑ์อาหาร
สำเร็จรูป

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2554 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร

7.3.9 การออกแบบเครื่องแต่งกายเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทย
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2555 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มทร.พระนคร

7.3.10 การเพิ่มมูลค่าจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง การพัฒนาเส้นด้ายพิเศษจากเศษวัสดุ
สิ่งทอเหลือทิ้ง

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2556 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มทร.พระนคร

7.3.11 การพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2559 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ -

ผู้ร่วมวิจัย คนที่ 2

1. ชื่อ- สกุล (ภาษาไทย) นางสาวประพาฬภรณ์ อีรัมงคล
(ภาษาอังกฤษ) MISS. PRAPARNPORN THEERAMONGKOL
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 3 1009 03811 10 7
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย)
4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 02 665 3777 ต่อ 5234 โทรสาร 02 665 3800
E-mail praparnporn.t@rmutp.ac.th
5. ประวัติการศึกษา
 - มนุษยศาสตร์บัณฑิต (ศศบ.) คณะมนุษยศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 - คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คศ.ม.) จาก คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาสังคมวิทยา กลุ่มวิชาภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพ
ในการทำวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละข้อเสนอ
การวิจัย เป็นต้น
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย -
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย
 - 7.2.1 การออกแบบฉลากและสัญลักษณ์ดูแลรักษาผลิตภัณฑ์สิ่งทอพื้นเมือง
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2557 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร
 - 7.2.2 การถ่ายทอดเทคโนโลยีการออกแบบฉลากและสัญลักษณ์ดูแลรักษาผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
พื้นเมือง
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2558 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร
 - 7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว
 - 7.3.1 การพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมจากเส้นใยกล้วยสำหรับบรรจุผลิตภัณฑ์อาหาร
สำเร็จรูป
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2554 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร
 - 7.3.2 การพัฒนาผ้าโดยใช้นาโนเทคโนโลยีให้มีสมบัติในการต้านเชื้อและกลิ่นไม่พึงประสงค์
สำหรับเครื่องแต่งกายเซฟในครัวอาหารไทย
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2555 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

- 7.3.3 การเพิ่มมูลค่าจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง การพัฒนาเส้นด้ายพิเศษจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2556 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
- 7.3.4 การเพิ่มมูลค่าจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเส้นด้ายพิเศษและการผลิตผืนผ้าจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2557 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร
- 7.3.5 การพัฒนาเส้นด้ายจากชังข้าวสู่เชิงพาณิชย์
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2557 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร
- 7.3.6 การออกแบบฉลากและสัญลักษณ์ดูแลรักษาผลิตภัณฑ์สิ่งทอพื้นเมือง
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2557 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร
- 7.3.7 การถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาเส้นด้ายจากชังข้าวสู่เชิงพาณิชย์
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2558 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร
- 7.3.8 การถ่ายทอดเทคโนโลยีการออกแบบฉลากและสัญลักษณ์ดูแลรักษาผลิตภัณฑ์สิ่งทอพื้นเมือง
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2558 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร
- 7.3.9 การพัฒนาผ้ามีฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2559 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร
- 7.3.10 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วยด้วยการพิมพ์แบบกราฟิกและตกแต่งนวัตกรรมนาโน สู่การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเชิงพาณิชย์
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2559 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร
- 7.3.11 โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสร้างวิสาหกิจชุมชนเข้มแข็งด้านการตลาดของวิสาหกิจชุมชนแม่บ้านเกษตรกรลาดบัวขาว จังหวัดราชบุรี
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2558 จาก สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
- 7.3.12 โครงการวิจัยเรื่องการจัดการความรู้การวิจัยเส้นกล้วยเตี๋ยวสมุนไพรจากข้าวหักและบรรจุภัณฑ์จากชังข้าวเพื่อพัฒนาอาชีพตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแม่บ้านวัดคงคารามจังหวัดชัยนาท
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2559 จาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- 7.3.13 โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิอาหารเข้าจากข้าวและบรรจุภัณฑ์จากชังข้าวเพื่อกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรกรลาดบัวขาว จังหวัดราชบุรี
แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2559 จาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ -

ผู้ร่วมวิจัย คนที่ 3

1. ชื่อ- สกุล (ภาษาไทย) นางสาวนิตยา วันโสภา
(ภาษาอังกฤษ) MS. NITTAYA WANSOPA
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 3 3301 01249 11 1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย)
4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

517 ถนนนครสวรรค์ แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

โทรศัพท์ 02-629-9152-7 ต่อ 3302 โทรสาร 02-282-3718

E-mail nittaya.w@rmutp.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

- คศ.บ. (คหกรรมศาสตร์-ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย)
จากคณะคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คศ.ม.) สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย
จาก คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ :

สาขาสังคมวิทยา กลุ่มวิชาภูมิปัญญาท้องถิ่น

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย -

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย -

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

7.3.1 การพัฒนานวัตกรรมรูปแบบกระเป๋าแฟชั่นจากผ้าไหมนาโปลีบุรีรัมย์

7.3.2 การพัฒนาผ้าม่อฮ่อมจังหวัดแพร่ด้วยงานลงทองลายไทยสำหรับเคหะสิ่งทอเชิงพาณิชย์

แหล่งทุน งบประมาณประจำปี 2559 จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ -

บรรณานุกรม

- จุฑาทิพ รัตนนราพันธ์. 2545. **การเลือกใช้ผ้าและวัสดุตกแต่ง**. สถาบันเทคโนโลยี
 ราชมนคล วิทยาเขตโชติเวช, กรุงเทพฯ. (อัดสำเนา)
- เพียงจิตต์ (สรรรพศรี) มาประจง. 2550. **เคหะสิ่งทอจากผ้าหม้อฮ่อม**. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
 กระทรวงอุตสาหกรรม (อัดสำเนา)
- วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์. 2539. **การออกแบบตกแต่ง**. พิมพ์ครั้งที่ 3.
 โสภณการพิมพ์, กรุงเทพฯ.
- วุฒิ วัฒนสิน. 2539. องค์ประกอบศิลป์. เอกสารประกอบการสอนแผนกวิชาศิลปศึกษา คณะ
 ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, ปัตตานี.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. 2526. **หลักการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชนบท**. กรุงเทพฯ: สสน.ไทย
 อนุเคราะห์ไทย.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2526. **การพัฒนาชุมชน**. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2545. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**.
 นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น, กรุงเทพฯ.
- เสาวลักษณ์ คงคาอุยฉาย. 2549. **ศิลปะการตกแต่งเสื้อผ้า**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- Keim, Brandon (February 13, 2008). "Piezoelectric Nanowires Turn Fabric Into Power
 Source", *Wired News*, CondéNet. Retrieved on 2008-02-13.
- <http://www.thaitopwedding.com/Misc/Thai-silk-10.html>, สืบค้นวันที่ 28 กรกฎาคม 2557
- <http://www.t-shirtthai.com/index.php?lay=show&ac=article&id=538990462> ร้าน 42
 DAN, สืบค้นวันที่ 28 กรกฎาคม 2557